

2007

FRÉTTABRÉF KAYAKKLÚBBSINS

ROTEM RON HRINGAR ÍSLAND

SPÁNN-ANDORRA-FRAKKLAND

MOKKASÍNAN ER HRAÐSKREID OG SKÖRP

SIMON OSBOURNE OG EIRÍKUR RAUDÍ

TAKTU BARA LÓ-BREIS Á ÞETTA!

ERTU RÉTT STAÐSETTUR?

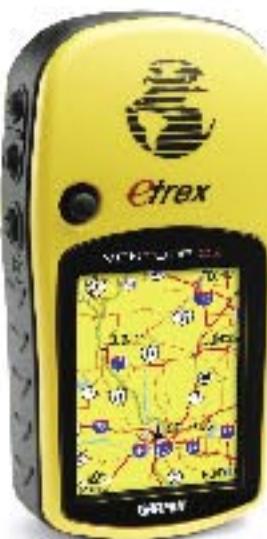
GPSmap 60Cx

GPSmap 60Cx

Eitt óhugtakst tiltektningartöld með GPS GPS-reitlærinum, 64MB lífavei SC minnileikið fyrir kart, miðil vegsettninga og ferlinnum frent vegsettningu. Fjórhvætt teild í bílinn, vellína eða 6 gjári.

VENTURE Cx

Minnileikartöld frá Garmin. Litunálfarmi er ófáloknar skýr og tiltektning töldus er hilmall til að sultveða nollun færni henni.

GPS Kort - Leiðsögukærfi

GPS Kort er leiðsögukærfi kærft af líkamli með gífukorkum af líkamliðum, hál-númeraleikum, þjólfareigum og líkamliðum. GPS Kort gefur algeðu 1400 4 mill slóða, hvort sem er í Glumini teidd eða PC-lítvu. Hvort sem er, hvort sem ek; GPS Kort veitir á slóðinni.

Komstu fyrir um óður eftir Árnesauðum 1 og lyntu jár gott? Órvu! GPS tiltektningartöldin frá Garmin. Vill algum eftir óstærri og gæfir af teknigum eða henni fyrir hraðar líkun velill, ófála og jafnvel skiptið, innanverjur eða utan.

GARMIN

R. SIGMUNDSSON

ÁHABAUTUM 1 | 191 REYKJAVÍK | 551 820 800 | www.garmin.is

Umstæðum

Glæsileg Hafnarfjörður • Mikluhóllur Höfn • Egilsstaðirnir Eflinumur • Grindavíkurhlíður Höfnin • Siglufjörður Sandfjörðum • Þingeyrar Sandfjörðum • Þingeyrar Vatnsfjörðum • Þóroldur Höfn • Höfn • Höfnarhlíður Höfn • Reykjaneshlíður Höfn • Reykjaneshlíður Arniðar Thóris • Bláaheiður • Bláaheiður Höfn • Ísafjörður • Ísafjörður Höfn • Skarður • Tigris • Æðarfjörður • Ólafsvík • Vestmannaeyjar • Þykkvibær

FRÉTTABRÉF KAYAKKLÚBBSINS 2007

EFNISYFIRLIT

UM KLÚBBINN	4
PISTILL FORMANNS	5
KAYAKNÁMSKEID	6
MANNOPIN STÓR OG SMÁ	7
SÉRHANNAÐUR BRIMBÁTUR TEKINN TIL KOSTANNA	8
EINSÖMUL Í KRINGUM ÍSLAND · VIÐTAL VIÐ ROTEM RON	10
SIMON OSBOURNE Á EIRÍKI RAUÐA	14
KAYAKSMÍÐ PAX-20	15
DAGSKRÁ 2007	16
STUÐNINGSÁRATÖK – HVAÐ ER NÚ ÞAÐ?	18
STRÁKARNIR Á SPÁNI, ANDORRA OG FRAKKLANDI	20
KAYAKKLÚBBURINN KAJ	25
STÚDENT AF KAYAKBRAUT?	26
AD BYRJA Í SPORTINU	27
HVERS VEGNA VORUM VIÐ SVONAILLA NESTAÐIR?	28
MATUR UM BORD – ÁHUGAVERT Í LESTINA	30

FRÉTTABRÉF KAYAKKLÚBBSINS 2007
UMSJÓN: Ritnefnd Kayakklúbbsins
ÁBYRGÐARMADUR: Páll Gestsson
HÖNNUN OG UMBROT: Sveinbjörg Jónsdóttir
FORSIDUMYND: Eli ã Spáni · Ljósm. Jón Skírnir Ágústsson
PRENTUN: Prentmet
© 2007 KAYAKKLÚBBURINN · Ekki má afrita efni blaðsins án skriflegs leyfis útgefanda

GREINAHÖFUNDAR:
Ari Benediktsson
Dagrún Árnadóttir
Hannes Bjarnason
Haraldur Njálsson
Jón Skírnir Ágústsson
Ólafur Brynjólfur Einarsson
Rúnar Pálmason
Þorsteinn Sigurlaugsson
Órygur Steinn Sigurjónsson

VIDMÆLENDUR:
Elvar Þrástason
Garðar Sigurjónsson
Haraldur Njálsson
Jóhann Geir Hjartarson
Jón Skírnir Ágústsson
Ragnar Karl Ágústsson
Rotem Ron
Viktor Jørgenson

LJÓSMYNDIR:
Ari Benediktsson
Halldór Sveinbjörnsson
Haraldur Njálsson
Jón Skírnir Ágústsson
Ólafur Brynjólfur Einarsson
Rotem Ron
Thorsten Henn
Órygur Steinn Sigurjónsson
o.fl.

UM KLÚBBINN

ALLT SEM ÞIG LANGAÐI AÐ VITA EN ÞORDIR EKKI AÐ SPYRJA

Kayakklúbburinn í Reykjavík var stofnaður í febrúar 1981. Í árslok 2006 voru félagsmenn 384 og hafði fjölgæð um 40 á árinu. Klúbburinn er með aðstöðu á þremur stöðum í höfuðborginni; í Geldinganesi, í Nauthólvík og í Laugardalslaug.

STJÓRN KAYAKKLÚBBSINS 2007

Formaður: Karl Geir Arason, kalligeir@gmail.com

Varaformaður: Haraldur Njálsson, haranja@centrum.is

Gjaldkeri: Guðmundur Breiðdal Birgisson, gbb@itn.is

Ritari: Páll Gestsson, pall@decode.is

Anna Lára Steinþímsdóttir, annaste@hi.is

Sæþór Ólafsson, saethor@fa.is

FORMENN NEFNDÁ

Ferðanefnd: Reynir Tómas Geirsson, reynirg@landspitali.is

Húsnaðisnefnd: Þorsteinn Guðmundsson, kayak@islandia.is

Keppnisnefnd: Bragi Þorsteinsson, sjohundur@gmail.com

Ritnefnd: Páll Gestsson, pall@decode.is

Skemmtinefnd: Heiða Jónsdóttir, heijons@hotmail.com

Sundlaugarnefnd: Magnús Sigurjónsson, msig@simnet.is

Ungliðanefnd: Sæþór Ólafsson, saethor@fa.is

HEIMASÍÐAN - www.kayakklubburinn.is

Þar birtast fréttir og upplýsingar um starf klúbbins og margborgar sig að fylgjast vel með henni.

FÉLAGSRÓÐRAR

Félagar í klúbbnum hittast í Geldinganesi allt árið um kring og halda saman í róður, svokallaðan félagsróður. Að vetri, frá september og fram í maí, er félagsróðurinn á laugardögum klukkan 9:30. Á sumrin, frá maí fram í september, er róið á fimmtudagskvöldum klukkan 19:30.

Byrjendur eru velkomnir og í klúbbnum er hópur tengiliða sem er reiðubúinn til að aðstoða byrjendur við að komast af stað. Nánari upplýsingar um hópinn er að finna á heimasíðunni undir:

Klúbburinn – Til nýliða.

KAYAKGEYMSLUR

Meðlimir í Kayakklúbbnum hafa aðgang að þremur geymslugum; fyrir sjóbátá í Nauthólvík og Geldinganesi en í skýli við Laugardalslaug fyrir straumbátá.

Umsjónarmaður í Geldinganesi og Nauthólvík er Páll Gestsson (664-1807) en Haraldur Njálsson (898-1164) hefur umsjón með skýlinu í Laugardal. Geymslugjald í Nauthólvík og Geldinganesi er 7.000 krónur á ári og einnig er greitt 1.500 króna tryggingargjald fyrir lykla. Húsnaðisnefnd tekur við pöntunum um pláss.

Pétur B. Gíslason í Hvammsvík geymir einnig kayaka og rukkar 3.500 krónur fyrir árið (petur@hvammsvik.is).

FÉLAGSGJÖLD

Einstaklingsgjald er 4.500 krónur á ári. Fjölskyldugjald er 6.000 krónur (fyrir hjón/kærustupör og börn yngri en 18 ára). Unglingagjald er 3.000 krónur en samkvæmt ákvörðun stjórnar er unglingsgjaldið greitt af klúbbnum og því kostar í raun ekki neitt fyrir börn og unglings.

ÍSLANDSMEISTARAKEPPNI

Hörð keppni er háð um Íslandsmeistaratitla í kayakróðri, bæði í flokki sjóbátá og straumbátá. Keppt er í kvenna- og karlflokki. Sá vinnur sem hlýtur flest stig í þremur mónum.

ÆFINGAR Í SUNDLAUG

Að vetrarlagi geta kayakmenn æft sig í innilauginni í Laugardal. Veturinn 2006-2007 voru æfingarnar á sunnudögum frá 17-19:30 en sí tímasetning gæti breyst. Fylgist með á heimasíðunni.

BÚNAÐUR Í EIGU KLÚBBSINS

Kayakklúbburinn á nokkra sjó- og straumbátá ásamt tilheyrandi búnaði. Sjóbátarnir eru geymdir í Geldinganesi og eru klúbbfélögum til afnota. Straumbátana má finna í Laugardalslaug.

FERÐIR

Klúbburinn stendur reglulega fyrir ferðum á sjó- og straumbátum og eru þær auglýstar í dagskránni og á heimasíðunni. Byrjendur ættu að hafa samband við umsjónarmenn ferða til að að vita hvort ferðirnar henti þeim.

PISTILL FORMANNS

SÍÐASTA ÁR VAR GOTT KAYAKÁR OG BYRJUNIN Á ÞESSU LOFAR GÓÐU

Síðasta ár var Kayakklúbbnum gott þótt að hið hörmulega slys sem varð í Hvalfírdi í vetrarbyrjun hafi sett mark sitt á síðustu mánuði ársins. Þetta ár fer einnig vel af stað og hefur verið góð þátttaka í félagsróðrunum frá Geldinganesinu ívetur. Síðan um áramót hafa tíu til tuttugu ræðarar mætt hvernig sem viðrar. Það er hins vegar alveg ljóst að aðstaðan er sprungin og ef við fáum ekki einhverjar úrbætur fljótegla mun húsnaðisskorturinn hamla vexti klúbbsins á næstu árum.

Vonandi mun framkvæmdapólítíkin sem kynnt var til sögunnar í fyrrasumar í Reykjavík ná til skipulags á Veltuvíkinni svokölluðu sem fyrst. En eins og margir vita þá á Kayakklúbburinn umsókn í borgarkerfinu fyrir lóð þar undir framtíðaraðstöðu klúbbsins.

Straumfólk er farið að taka fram bátana. Auk hinna hefðbundnu heimsókna í Elliðaárnar er fólk farið að fara austur fyrir fjall bæði í brim og í árnar.

Mikil gróska hefur verið í námskeiðahaldi í vetur og eins hafa sundlaugaræfingarnar verið vel sóttar. Það er ómetanlegt fyrir klúbbstarfið að hafa inniaðstöðu eins og þá sem við höfum í Laugardalslauginni til kennslu og æfinga.

Það er gleðiefni hve mikil er orðið af góðum ræðurum á höfuðborgarsvæðinu sem eru duglegir að æfa róður við hin margvíslegustu skilyrði. Telja má víst að árlegar ferðir klúbbmeðlima til Wales hafi opnað einhverjum nýja sýn á hvað hægt er að gera á sjókayak. Þetta er af hinu góða vegna þess að meðan fólk þróar sig í sportinu er síður hætta á leiða og að menn hætti. Það er hálf leiðinlegt til þess að hugsa hversu margir af þeim sem voru hvað mest áberandi í kayakmennskunni þegar undirritaður byrjaði í sportinu eru horfnir úr klúbbstarfinu ef ekki sportinu. Þetta sýnir nauðsyn þess að þeir sem stýra klúbbi sem þessum gleymi ekki að hugsa um þá sem eru orðnir vanir og vilja kannski aðeins meira krefjandi verkefni en þeir sem eru að byrja.

Það sem af er vetri hafa verið haldnir tveir fræðslufyrirlestrar á vegum klúbbsins. Annar um veðurfar en hinn um ofkælingu. Mæting hefur verið góð og er það hvatning fyrir okkur að halda áfram á sömu braut.

EKKI ER HÆGT AÐ SKILJA VIÐ KAYAKFRÆÐSLU ÁN ÞESS AÐ MINNAST Á ÞAÐ FRÁBÆRA FRAMTAK Steina í Stykkishólmi að flytja hingað inn toppkennara ár eftir ár í tengslum við Eirík Rauða. Ég er ekki viss um að allir geri sér grein fyrir að bæði í fyrra og svo aftur í sumar erum við að fá menn sem eru í hópi þeirra albestu á sínu svíði í heiminum. Þetta eru nöfn sem maður sér sem aðalaðráttarafl kayakhátiða í Flórida, Kaliforníu og á Bretlandseyjum. Því er um að gera fyrir kayakfólk að nýta sér þau námskeið sem verða í boði.

Íslandsmeistaratitillinn í kayakróðri er loksins kominn suður eftir að hafa verið einokaður af Ísfirðingum í mörg ár. Öflugur hópur ræðara æfði stíft í fyrrasumar og augljóst að hart verður barist um titilinn í ár. Eins er líklegt að Ísfirðingar muni freista þess að ná titlinum vestur aftur. Því stefnir í skemmtilegt keppnissumar.

Klúbburinn stóð fyrir nokkrum ferðum í fyrra sem voru mjög vel heppnaðar og þær ferðir sem ferðanefndin er að skipuleggja fyrir sumarið lofa góðu. Það verður því vonandi eitthvað spennandi í boði fyrir alla.

Ég vil að lokum óska að við eignum öll gott kayakár og fólk láti alltaf einhvern vita áður en lagt er af stað, hvert verið er að fara og hvenær ætlunin er að vera komin í land.

Karl Geir Arason

KAYAKNÁMSKEIÐ

ÞAÐ ER ÓHÆTT AÐ HVETJA ALLA BYRJENDUR STRANGLEGA TIL AÐ SÆKJA KAYAKNÁMSKEIÐ ÁÐUR EN ÞEIR HEFJA FERILINN, HVORT SEM ER Á SJÓ EÐA Í STRAUMVATNI. NÁMSKEIÐIN ERU ALLS EKKI DÝR OG BRÁÐNAUDSYNLEG HVERJUM ÞEIM SEM ER UMHUGAÐ UM ÖRYGGI SITT OG RÓÐRAFÉLAGA SINNA. ÞAR AÐ AUÐI ERU NÁMSKEIÐIN SKEMMTILEG, MENN KYNNAST ÖÐRUM RÆÐURUM OG LÆRA AÐ SJÁLFSÖGÐU HEILMIKID AF REYNSLUMIKLUM KENNURUM. NÁMSKEIÐIN ERU ÞÓ EKKI BARA FYRIR BYRJENDUR HELDUR EINNIG FYRIR LENGRA KOMNA. MÖRG DÆMI ERU UM AÐ MENN SEM HAFA RÓÐ ÁRUM SAMAN HAFI FENGIÐ HÁLFGERÐA VITRUN MEÐ ÞVÍ AÐ SÆKJA FRAMHALDSNÁMSKEIÐ OG AÐ ÞEIM LOKNUM LIÐIÐ BETUR Í RÓÐRUM OG TREYST SÉR TIL AÐ TAKAST Á VIÐ MUN ERFIÐARI AÐSTÆÐUR EN ÁÐUR.

ÍSAFJÖRDUR

Á Ísafirði eru heimkynni Halldórs Sveinbjörnssonar, reyndasta kayakkennara landsins. Hann býður upp á námskeið fyrir fólk á öllum aldri (sá yngsti sem hefur lært að velta sér upp með höndunum er 8 ára), byrjendur jafnt sem lengra komna og lofar því að allir sem koma á námskeið hjá honum bæti verulega við tækni sína og þekkingu.

A byrjendanámskeiðinu sem stendur eina helgi er byrjað í sundlauginni á Flateyri á föstudagi og þar farið yfir öll helstu atriði sem tengjast róðri og öryggi á sjó en síðan haldið í sjóróður. Náminu lýkur þó ekki á sunnudegi því Halldór heldur áfram kennslunni svo lengi sem nemandinn getur sótt róðra á Pollinum á Ísafirði. „Ég hætti ekki kennslunni fyrr en nemandinn er tilbúinn til að róá einsamall yfir Djúpið“ sagði Halldór við Fréttabréfið.

A framhaldsnámskeiðum er mikið fjallað um það sem Bretar kalla “awereness of the blade” þ.e. að menn þekki árina sína og viti hvernig hún virkar. Halldór kennir mönnum flest sem kunna þarf á sjó, s.s. róðratækni, stuðningsáratök og hvernig er best að stjórna kayak.

Halldór hefur réttindi til að útskrifa menn með tvær stjörnur í kerfi British Canoe Union (BCU). Hann hefur sótt kennaranámskeið á vegum BCU, hjá Skotanum Gordon Brown og þrjú sjókayaknámskeið hjá Doug Cooper. Fyrsti kennarinn hans var Bretinn Neil Shave.

Verð á helgarnámskeiði er 18.000 krónur. Innifalið er leiga á öllum nauðsynlegum búnaði.

Áhugasamir geta hringt í Halldór í síma 894 6125 eða sent tölvupóst á póstfangið halldor@bb.is. Einu sinni á ári standa Halldór og Pétur B. Gíslason í Hvammsvík fyrir kayaknámskeiði í Reykjanesi í Ísafjarðardjúpi en það hefur notið tölverðra vinsælda.

Að þessu sinni verður námskeiðið haldið 20.-22. júlí. Nánar auglýst síðar.

STYKKISHÓLMUR OG REYKJAVÍK

Seakayak Iceland, kayakmiðstöð Þorsteins Sigurlaugssonar í Stykkishólmi, býður upp á ýmis byrjenda- og framhaldsnámskeið í kayakróðri bæði í Stykkishólmi og í Reykjavík. Námskeiðin henta bæði byrjendum og reynsluboltum sem vilja bæta við þekkingu sína á öryggis- og tæknatriðum í sportinu.

Byrjendanámskeiðin standa yfir í þrjá daga og byrja að kvöldi fyrsta dags í sundlaug en annar og þriðji dagurinn eru á sjó. Fjallað er um róðrartækni, grunnaráratök við stjórn og veltuvörn, öryggisatriði, hóþróður, búnað o.fl.

Verð: 15.000 krónur á mann. 4-6 nemendur saman á námskeiði

Einkakennsla fyrir 1-4. Slík námskeið byggjast á þeirri kunnáttu sem er til staðar og þeirri sem upp á vantar þannig að tíminn nýtist sem best til að bæta í reynslubankann.

A brimnámskeiðum er farið yfir ýmis undirstöðuatriði um hvernig að bera sig að í léttu brimi, farið er yfir ýmis öryggisatriði, staðsetningu, sjólag o.fl.

A straumanámskeiðum er fjallað um hegðun sjávarfallanna og hvernig rúa skal í straumi. Farið er í nokkrar vinalegar rastir til að kynnast sjólaginu og hvernig á að beita bátnum í slíkum aðstæðum.

Einnig hefur Seakayak Iceland haldið námskeið í siglingafræði fyrir sjókayakræðara þar sem farið er yfir sjókortalestur, notkun áttavita, hvernig lesa skal í straum og vindu o.fl. Æfingar eru verklegar, haldnar bæði að degi sem nóttu.

Þorsteinn hefur fimm stjörnur skv. breska BCU-staðlinum. Hægt er að ná sambandi við hann í póstfanginu: info@seakayakiceland.com.

Auk þessa koma reglulega innlendir og erlendir gestakennrar og halda námskeið á vegum Seakayak Iceland. Meiri upplýsingar á: seakayakiceland.com.

NORÐFJÖRDUR

Kayakklúbburinn Kaj á Norðfirði stendur fyrir námskeiðum fyrir byrjendur og lengra komna. Ari Benediktsson og félagar í klúbbnum kenna nýliðum og undanfarin ár hafa einnig komið útlendingar til að kenna framhaldsfræðin samkvæmt BCU-staðli.

Nánari upplýsingar veitir Ari Benediktsson: ari@honnun.is og 863 9939.

Upplýsingar má einnig finna á www.123.is/kaj

REYKJAVÍK

Sundlaugarnefnd Kayakklúbbsins stendur fyrir kayaknámskeiðum fyrir byrjendur og lengra komna allt árið um kring. Námskeiðin eru haldin í innilauginni í Laugardal.

Byrjendanámskeið: 2x2 tímar í sundlaug. Kynning á bátum og búnaði. Kennir er almenn umgengni við bátinn, áratækni, félagabjörgun, notkun á áraflotum og varnaráratök.

Verð: 12.000 krónur á mann.

Framhaldsnámskeið: 2x2 tímar í sundlaug. Nemendur læra veltuna, þ.e. að velta sér aftur yfir á réttan kjöl eftir að hafa hvølt.

Verð: 12.000 krónur á mann.

Skráning fer fram hjá Magnúsi Sigurjónssyni í síma 8973386 og msig@simnet.is. Best er að senda tölvupóst með nafni og símanúmeri og taka fram hvort námskeiðið þú vilt sækja. Námskeiðin eru haldin einu sinni í mánuði, yfirleitt á laugardögum og sunnudögum milli klukkan 16 og 18.

Vakin er athygli á því að sérstakur hópur innan klúbbsins hefur tekið að sér að aðstoða, leiðbeina og gæta öryggis nýliða sem vilja taka þátt í félagsróðrum eða spreyyta sig á straumkayak. Upplýsingar um hópinn má finna á heimasíðu klúbbsins undir: Klúbburinn – Til nýliða.

MANNOPIN STÓR OG SMÁ

Ég minnist þess gjörla er ég réri við annan mann yfir Skagafjörð á fyrstu dögum heyanna árið 2004. Lenti ég þar í örliðið ókræsilegra sjólagi en hæfði getu minni á þeim tíma. Auk þess var ég á lánsbát sem var fullmjór fyrir jafnvægið, þótt á hinn bóginn væri hann stefnufastur og hraðskreiður. Lærðomurinn sem ég dró af þessari ferð var sá að takast ekki á hendur of erfið verkefni í framtíðinni. Þótt allt hefði gengið slysalaust í þetta skiptið, þar með talið að takast á við mikinn leka vegna slitinnar svuntu á stóru mannopin bátsins, ákvað ég að sýna skynsemi næst og læra veltu og viða að mér betri búnaði. Eitt af því sem ég setti á listann var að læra hið skemmtilega "Reentry and roll" sem felst í því að troða sér í bát á hvolfi og vippa sér upp á veltunni.

Nokkra félaga hafði ég séð gera þessar Harry Houdini kúnstir á sundlaugaræfingum og hófst ég strax handa við að apa þetta eftir þeim. Ari síðar var galdurinn á mínu valdi. En það var við þessar æfingar sem ég hóf fyrstu rannsóknir mímar á mismunandi gerðum mannopin, enda varð mér snemmendis ljóst að stærð þeirra skiptir máli við þessar æfingar.

Í stuttu máli má segja að því stærri sem opin eru, því betra er að æfa Reentry and roll.

Og þá víkur sögunni að flokkun mannopanna. Ég komst að því að í meginindráttum eru þrjár gerðir mannopa á sjókayökum, þ.e. Ocean Cokpit og Keyhole Cockpit og í þriðja lagi einhverskonar millistig þarna á milli. Ekki verður gerð tilraun til að íslenska pessi hugtök hér. Ég álít að mismunandi gerðir mannopa hafi öll sína kosti og galla, en fyrst og fremst lúta stóru mannopin, (keyhole) að þægindum og öryggi. Með þægindum er átt við það þegar farið er í og úr bát. Gífurleg þægindi felast í því að geta lyft hnjam upp úr bát þegar verið er að lenda og látið skankana dinga meðfram lunningunni uns báturinn er kominn að þurrt. Þá er bara að stíga upp og toga bátinn síðustu fetin. Með þessu fyrirkomulagi má forða bátnum frá því að strjúkast við botninn og þannig auka endinguina. Á hinum hrингlaga og þróngu mannopum sem byggð eru á grænlensku hefðinni (Ocean) er þetta útilokað. Annan kost má nefna við stóru mannopin en hann felst í því öryggi að geta klifrað um borð í bát ef viðkomandi hefur hvolft en það gerist einfaldlega með því að hvolfarinn vippar efri hluta líkamans upp á dekkið aftan við mannopið, hvílir stutta stund og snýr sér snögg við og lætur sitjandann detta ofan í mannopið og smeygir innri fæti ofan í það. Á eftir kemur síðan ytri fótur og ræðarin er kominn um borð (í fullan bát af sjó reyndar). Þetta þarf að æfa svo vel fari og

Í STUTTU MÁLI ER ÚTILOKAÐ AD KLIFRA UM BORÐ MED „RASSINN DETTUR OFANÍ-AÐFERÐINNI“ SEM AD OFAN GAT OG ÞÁ ER SÖMULEIÐIS ÚTILOKAÐ AD FARA Í BÁT ÖÐRUVÍSI EN SETJA FÆTUR Á UNDAN. OG ÞÁ ER SÖMULEIÐIS ÚTILOKAÐ AD LYFTA HNJÁM UPP ÚR MANNOPINU Á MEÐAN HUPPURINN ER ENN Á SÍNUM STAÐ.

þegar menn hafa náð góðum tökum á þessari aðferð má nota hana án áraflots og jafnvel án árastuðnings ef sjór er ekki þeim mun úfnari. Í eðli sínu er hér um að ræða einfalda sjálfsbjörgunar-aðferð - að því gefnu að hún sé æfð. Aðferðin krefst á hinn bóginn þess að annaðhvort lensidæla eða öflugur svampur sé með í för til að tæma bátinn.

Gallinn við stóru mannopin endurspeglast í vandræðum mínum er að ofan gat, nefnilega því að sjór á greiðari leið ofan í stóru opin ef mikið gefur á bátinn og svuntan er léleg. Þetta getur þó engan veginn talist stórvægilegur galli. Þegar talað er um stórvægilegla galla hallar hins vegar töluvert á báta með litlum mannopum - út frá öryggis- og þægindasjónarmiðum. Í stuttu máli er útilokað að klifra um borð með „rassinn dettur ofaní-aðferðinni“ sem að ofan gat og þá er sömuleiðis útilokað að fara í bát öðruvísi en setja fætur á undan. Og þá er sömuleiðis útilokað að lyfta hnjam upp úr mannopinu á meðan huppurinn er enn á sínum stað.

Þetta gerir að verkum að bátar með þróngum mannopum eru útsettari fyrir rispum, stórum sem smáum. Að sjálfsögðu má fara í og úr þróngum bátum án þess að rispa þá en þá er ærlegt sjóbað líklega óhjákvæmilegt með því að velta sér áður en að landi kemur og draga bátinn á þurrt. En hvers vegna velja þá sumir báta með þróngum mannopum? Ekki skal fullyrt neitt um afstöðu manna almennt en sjálfssagt er að nefna afstöðu undirritaðs. Hún fólst einfaldlega í því að lítill fyriferð er á svuntunni hvort heldur er í róðrarstoppi eða á sjónum sjálfum. Auk þess er styttra að teygja hendur út á framdekkioð til að ná sér í drykk eða lensidælu þá er minni hættá að rífa svuntu við tæmingu báts hjá félaga sem hvolft hefur fleyi sínu. Pessi kostir eru þó smávægilegir út frá öryggissjónarmiði og enginn ætti að láta þessi atriði skipta aðalmáli við val á sínum fyrsta bát a.m.k.

Fullyrða má að þróng mannop höfði til þeirra sem finnist einfaldlega gaman að eiga „sérstaka“ og á vissan hátt „hreinræktaða“ kayaka. En dellurnar eru ekki svo fyrirferðarlitlar í þessu sporti og hví ekki að hafa gaman af fjölbreytileikanum úr því hann er til staðar? Hvað varðar mannop sem falla í flokk millistigs þróngra og viðra mannopa má segja að þau gagnast heldur fótastuttu fólkia og geta þar með boðið upp á þá kosti sem stóru mannopin hafa en krefjast ekki eins stórra svuntna. Svo lengi sem hnén rekast ekki upp undir framdekkioð eru kostirnir ótvíræðir og sameina það besta úr flokki Ocean og Keyhole mannopa. Þetta endurspeglar þá ágætis þumalfingursreglu við val á bátum að bátor og búkur þurfa að kallast á með þeim hætti sem hentar hverjum og einum.

Í VETUR VAR Í FYRSTA SKIPTI FLUTTUR INN SÉRHANNAÐUR BRIMBÁTUR 'VALLEY SNEAKER'
HARALDUR NJÁLSSON PRÓFAÐI BÁTINN Í FORÁTTUBRIMI VIÐ ÞORLÁKSHÖFN

SÉRHANNAÐUR BRIMBÁTUR TEKINN TIL KOSTANNA

MOKKASÍNAN ER HRAÐSKREID OG SKÖRP

Undanfarin ár hafa straumræðarar verið iðnir við að róa í briminu við Þorlákshöfn og einstaka sinnum út við Gróttu en þar eru aðstæður sjaldnar nóg góðar. Síðustu ár hefur sjósfolkið tekið við sér líka og uppgötvuð þessa frábæru skemmtun.

Sjóbatarnir þurfa reyndar aðeins öðruvísi aðstæður og þola minni öldur en straumbátarnir ráða við.

Lengi hefur mönnum dreymt um að prófa báta sem eru sérhannaðir til að stunda þessa íþrótt en slíkir bátar hafa eiginleika sem svípar til hefðbundinna brimbretta sem staðið er á.

Nýverið flutti Pétur B. Gíslason í Hvammsvík inn einn slíkan, nánar tiltekið Valley Sneaker sem einnig er kallaður Mokkasínan enda minnir báturinn furðulega mikið á svoleiðis skóbúnað. Báturinn er úr finasta koltrefjaefni og rándýr eftir því en þótt hættan á skemmdum hafi verið tölverð í stórgýtinu í Þorlákshöfn gaf Pétur samt leyfi til að hann yrði þar tekinn til kostanna.

Eftirvæntingin og tilhlökkunin var mikil að fá loksins að prófa svona græju og þegar veður lofaði góðu var brunað austur og aðstæður kannaðar. Suðvestanrokið pennan dag gerði okkur erfitt að róa út í gegnum brimið og einnig var fallið fullmikið út en okkur hefur fundist að best sé að "surfa" þarna um 1-2 tímum fyrir og eftir háflóð.

BRUNAD NIÐUR BRATTA ÖLDU

Við fyrstu kynni var greinilegt að Mokkasínan er tölувert öðruvísi en allir aðrir bátar sem ég hafði róið áður. Hún passaði mótulega utan um mig eftir að ég var búinn að troða mér ofan í hana. Lítíð mannop gerði mér þó svolítið erfitt fyrir og venjulegar svuntur reyndust of stórar þannig að lítilsháttar sjór seytlaði inn í bátinn. Ég var satt að segja ekkert alltof öruggur með mig á leiðinni út í gegnum brimskaflana og á móti rokinu.

Ég stillti mér upp svolítið til hliðar við stærstu skaflana til að fá tilfinningu fyrir bátnum áður en ég dembdi mér í djúpu

laugina. Ég beið eftir hæfilegri öldu og þurfti ekki að bíða lengi. Mjög auðvelt var að ná öldunni, tvö, þrijú áratök og ég og Mokkasínan vorum komin á fleygiferð niður svona 2-3 metra háan öldufald.

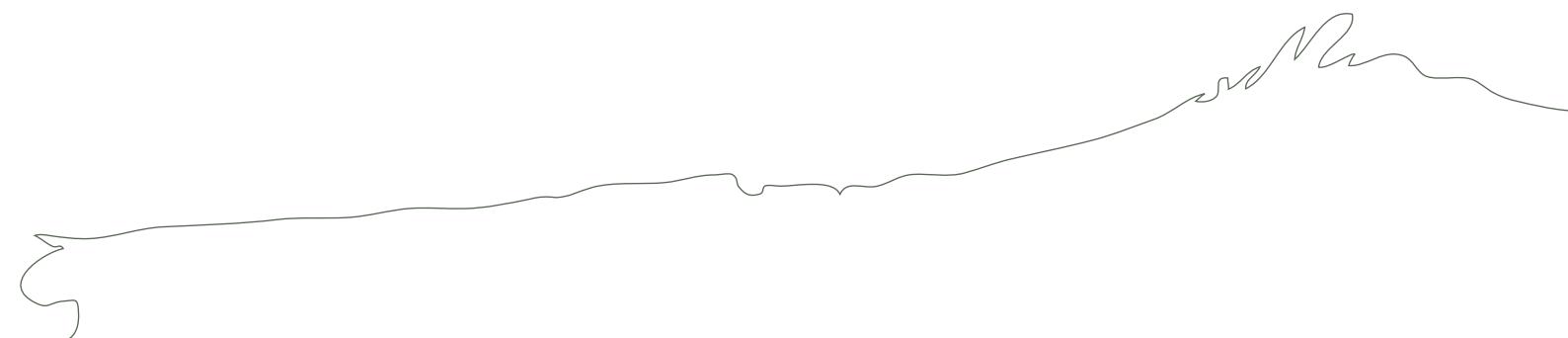
Það fyrsta sem ég tók eftir var að hún er hraðskreiðari en venjulegur straumbátur og í stað þess að hendast bara í loftköstum á undan öldunni hafði ég fulla stjórn á því hvert ég stefndi, a.m.k. enn sem komið var. Nóg var að halla sér í aðra hvora áttina og skarpir kantarnir náðu góðu gripi. Ég gat því brunað þvert á ölduna rétt á undan brotinu alveg eins og brimbrettakappi, frábært!

Eftir smá stund tók ég krappa beygju til hægri og stefndi upp ölduna aftur, alveg upp í brotið. Þar sneri ég við á punktinum og ætlaði að bruna niður bratta ölduna aftur, en þá, þegar minnst varði, stakkst framendinn á kaf og ég endastakkst fram yfir mig.

LOFTHRÆDDUR Á ÖLDUTOPPNUM

Þetta var lítið mál og uppveðraður af þessari skemmtilegu reynslu réri ég út aftur og stillti mér upp þar sem stóru öldurnar voru að rúlla inn og brotna með tilheyrandi drunum. Ég hlakkaði til að þeysa niður eina slíka. Og þess var heldur ekki langt að bíða þangað til ég fann öldu af myndarlegri gerðinni lyfta mér upp þannig að ég varð næstum lofthræddur. Svo var bara að þeysa af stað. En í staðinn fyrir að bruna niður öldufaldinn eins og brimbrettakappi, líkt og ég hafði séð þetta fyrir mér, stakkst framendinn aftur á bólakaf og nú þeytti aldan mér á undan sér í flottum boga niður á hafflötinn þar sem ég lenti á hvolfi. Svo skall hún ofan á mér af fullum þunga, velti mér á alla mögulega enda og kanta þannig að ég vissi hvorki í pennan heim né annan þegar ég loksns náði að velta mér við. Hálfringlaður og með kuldasting í enninu sá ég aðra öldu af svipaðri stærð koma æðandi og það var sama sagan, ég reri eins og vitlaus maður til að reyna að „surfa“ hana en allt fór á sama veg, framendinn á kaf o.s.frv. Þegar þessi var að melta mig var ég alvarlega að hugsa um að skjóta mér út úr bátnum enda leist mér ekkert á þetta lengur. Það var aðeins vitundin um hvernig félagarnir myndu gera grín að mér tækist mér ekki að velta bátnum upp sem kom í veg fyrir það! Eftir þetta var ég alveg búinn að fá nóg í bili og skjögraði dasaður upp fjörükambinn í pásu og leyfði örðrum að prófa.

ROTEM RON VARÐ FYRST TIL AÐ RÓA **EINSÖMUL** **Í KRINGUM ÍSLAND**

ÉG PURFTI AÐ NÁ ÖLDU SEM MYNDI ÝTA MÉR UPP
Á KLETTANA EN EKKI OF STÓRA ÞVÍ PÁ MYNDI HÚN
SKEMMA BÁTINN – JÁ OG LÍKA MIG. ÉG VAR HEPPIN,
ÉG NÁDI FULLKOMINNI ÖLDU OG FLAUT Á HENNI
UPP Á HÁLA KLETTANA. ÞAÐ VAR TÖLUVERÐ VINNA
AÐ NÁ BÁTNUM UPP Á PURRT LAND EN ÞAÐ VAR
ÞESS VIRÐI.

„FYRSTI STÓRI LEIÐANGURINN MINN OG HANN VAR FULLKOMINN“

ÍSRAELSKA KAYAKKONAN ROTEM RON VARD Í FYRRA-SUMAR FYRST ALLRA TIL AÐ RÓA KAYAK EINSÖMUL Í KRINGUM ÍSLAND. BLAÐAMAÐUR FRÉTTABRÉFSINS TÓK VIÐ HANA VIÐTAL, REYNDAR MEÐ TÖLVUPÓSTI, ÞAR SEM STJÓRNIN FÉLLST EKKI Á AÐ SENDA HANN TIL ÍSRAELS.

- *Jæja, segðu mér svolitið frá sjálfi þér, hvar þú fæddist og svoleiðis.*

Ég fæddist í litlu kibbutz (samyrkjubúi) sem heitir Shefayim og er í 10 mínútna göngufæri frá sjónum. Ég lék mér mikið á ströndinni og auðvitað í heitu Miðjarðarhafinu. Ég er líffræðingur (þó ekki sjávarlíffræðingur!) og starfa við rannsóknir á stórra heilbrigðisstofnum. Ég kenni líka á sjó- og brimkayak hjá Terra Santa (Hadas Feldman, sem kom hingað í fyrra og hélt m.a. fyrilestur í Stykkishólmi, vinnur hjá sama fyrirtæki).

- *Hvernig í ósköpunum datt þér i hug að róa einsömul í kringum Ísland?*

Þar sem ég helli mér upp á kaffibolla í vinnunni (alltof marga), er stórt heimskort á veggnum og ég var alltaf að stara á litla eyju í Norður-Atlantshafi – Ísland. Ég get eiginlega ekki útskýrt það en ég vissi bara að ég vildi róa í kringum hana. Ég vildi líka gera það með minni eigin aðferð; læra, skipuleggja og gera mitt besta en ekki vera leidd áfram af reyndum ræðara.

- *Og hvenær datt þér þetta í hug?*

Tveimur mánuðum áður en ferðin hófst sagði ég félögum mínum hjá Terra Santa (Saggi, Omer, Hadas og Karel) frá þessum draumi mínum. Þeir gáfu mér orku, hjálpuðu til við að skipuleggja ferðina og eiga stóran þátt í að þetta tókst.

Ég hafði bara two mánuði til stefnu því ég vildi ekki fresta ferðinni um eitt ár. Erfiðast var að koma öllum búnaði til Íslands en ég fékk hjálp frá mörku frábæru fólk. Einni viku eftir að ég sagði frá hugmyndinni var Nigel Dennis bútinn að senda bátinn minn til Íslands. Lendal brást líka vel við og sendi tvö eintök af uppáhaldsárinni minni. Fannar Pálsson hjá Sportbúð Títan geymdi síðan gráejurnar þangað til ég kom. Þorsteinn Sigurlaugsson í Stykkishólmi var mér stoð og stytta og náði m.a. í mig út á flugvöll og hjálpaði mér við að komast af stað en túrinн hófst einmitt í Stykkishólmi. Ég hafði líka samband við marga aðra s.s. Shawnu Franklin og Leon Sommé sem höfðu róið í kringum landið með Chris Duff árið 2003. Ari Benediktsson fyrir austan og Halldór Sveinbjörnsson fyrir vestan voru líka mjög hjálplegir.

- *Reyndi enginn að fá þig til að hætta við?*

Ég passaði mig á því að segja ekki fjölskyldu og vinum frá þessu fyrri en eftir að ég hafði ákveðið mig. Auðvitað var mér sagt að ég væri rugluð.

- *Hvernig leið þér fyrsta daginn? Var enginn beygur í þér?*

Þetta var skritin tilfinning. Ég var hvorki spennit né hrædd. Ég bara trúði því varla að ég væri á leiðinni af stað! Það tók mig nokkra daga að komast í gírinn, að njóta frelsisins sem fylgir svona ferð.

- *Hvað um matinn? Tókstu einhvern uppáhalds mat með frá Ísrael?*

Ég er grænmetisæta og mjög vandlát á mat. Ég var ekki viss hvað væri til á Íslandi þannig að ég tók með mér mat frá Ísrael fyrir fyrstu tvær vikurnar. Svo keypti ég pasta, hrísgjón, brauð og helling af súkkulaði.

ROTEM BRÝST Í GEGNUM ÖLDUVEGGINN MEÐ REYNISDRANGA FRAMUNDAN

- *Hvaða hluti ferðarinnar var erfiðastur?*
 Ætli Suðurströndin hafi ekki verið erfiðust. Þar sameinuðust stórar, hvassar brimöldur (dumping surf) og spartneskar aðstæður í landi – þar var hvergi hægt að finna skjól fyrir sterkum vindinum og foksandinum. Venjulega tók fimm mínumútur að tjálfa en á Suðurströndinni varð það að hálftíma basli og baráttu. Eitt sinn varð ég að ganga í two klukkutíma til að finna drykkjarhæft vatn og varð að lokum að grafa holu til að safna óhreinu en kærkomnu vatni. Ég var svolítíð einmanna á þessum stað.

- *Taldir þú þig einhvern tíma í lífshættu?*
 Nei, þótt ég hafi orðið svolítíð stressuð nokkrum sinnum, þegar ég taldi að það væri of hættulegt að róa og óskaði þess að ég hefði ekki lagt úr vör.

- *Hvað hvolfdir þú bátnum oft?*
 Ég lenti oft í tryltu og stundum skemmtilegu brimi, meira að segja fór báturinn stundum afturábak þegar mér tókst ekki að komast yfir stóra brimöldu. En ég hvolfdi aldrei.

- *Hvernig gengu brimlendingarnar?*
 Á Suðurströndinni lenti ég í miklu brimi en þar eru sandstrendur og því voru lendingarnar ekki mjög erfiðar. Öðru máli gegndi þegar ég þurfti að lenda í brimi og ekkert nema grjót og klettar á ströndinni, þá varð ég oft mjög áhyggjufull. Svona lendingar snúast um réttu ölduna þá voru lendingarnar mjúkar. En maður vinnur ekki alltaf og stundum voru tímasetningarnar mjög vitlausar og þá urðu lendingarnar bæði harðar og blautar.

Erfiðasta lendingin var á Norðausturlandi, á leiðinni frá Raufarhöfn að Langanesi. Síðustu 10 kílómetrana fór að hvessa verulega og ölduhæðin jókst hratt. Ég byrjaði að leita að hentugri lendingu en fann hana hvergi, ströndin var ein samfelld klettaströnd. Ég reri aðeins til baka en aðstæður voru engu skárri þar. Ég hefði getað halddið áfram að róa til suðvesturs en ég var þreytt og löt þannig að ég ákvað, þrátt fyrir brimið, að taka land á klettunum. Ég þurfti að ná öldu sem myndi ýta mér upp á klettana en ekki of stóra því þá myndi hún skemma bátinn – já og líka mig. Ég var heppin, ég náði fullkominni öldu og flaut á henni upp á hála klettana. Það var tölverð vinna að ná bátnum upp á þurrt land en það var þess virði. Tjaldstæðið var líka frábært, við hliðina á litlum laek. Líklega hefði þetta ekki verið eins frábært ef ég hefði skemmt bátinn og ég er ekki viss um að ég hafi tekið réttu ákvörðun...

- *Hver var lengsta dagleiðin?*
 Fyrir utan Suðausturland, frá Streitishvarfi (um 10 km suður af Breiðdalsvík) til Hafnar í Hornafirði. Þetta eru 95 kílómetrar og ég var 15 klukkutíma að róa þetta. Ég hafði vaknað klukkan fimm um morguninn í hellirigningu og í einhverjum barnaskap ákvað ég að hætta ekki að róa fyrr en það hætti að rigna. Ég tók land klukkan 19 en enn rigndi þannig að ég ákvað að róa þessa 20 km sem voru eftir til Hafnar. Þíu mínumútur síðar sá ég Vatnajökul í allri sinni dýrð, baðaðan í sólskini. Þetta var töfrum líkast og ég náði til Hafnar algjörlega búin á því en mjög ánægð.

- *Varstu alltaf viss um að þér tækist að ljúka hringróðrinum?*

Ég vissi að ég myndi ekki hætta, nema ef eitthvað færí verulega úrskeiðis. Stundum spáði ég nú samt í það af hverju ég gæti ekki bara verið venjuleg manneskjá og setið heima í sófa og drukkið kaffi. Góður vinur minn, Simon Osbourne, gaf mér einfalt og gott ráð: Taktu einn dag í einu. Þannig að ég einbeitti mér bara að því að hugsa um nokkrá klukkutíma í senn.

- *Hvernig leið þér þegar þú varst búin?*

Tilfinningarnar voru blendnar. Ég var hamingjusöm og stolt en líka sorgmædd því þar með var ótrúlegri ferð og einstakri (fyrir mig) lokið. Þetta var fyrsti stóri leiðangurinn minn og hann var fullkominn. Hann var frábær vegna þess frábæra fólk sem ég hitti á leiðinni; kayakræðara sem hjálpuðu mér og buðu mér heim til sín, sjómenn og bara venjulegt fólk sem talaði við mig um daginn og veginn, um líf sitt og hvernig það er að búa í þessu fallega landi. Ferðin var mjög erfið en mér tókst að ljúka henni þannig að ég er mjög hamingjusöm. Ég mun ávallt hugsa hlýlega til Íslands og til Íslendinga. Takk fyrir mig!

- *Ertu á leiðinni í annan stóran túr?*

Áður en ég fer í annan stóran leiðangur þarf ég að vinna smávegis ... ja, reyndar ekkert smávegis.

BJARNAREY

ROTEM RON LAGÐI AF STAÐ FRÁ STYKKISHÓLMI 10. JÚNÍ 2006,
RERI RÉTTSÆLIS Í KRINGUM LANDÍÐ OG LOKAÐI HRINGNUM 30. JÚLÍ.

SIMON OSBOURNE Á EIRÍKI RAUÐA

Hvítasunnan í Stykkishólmi 25.-28. maí

Sjókayakhátið Eiríks rauða í Stykkishólmi hefur fest sig í sessi sem stærsta kayakmót landsins. Í fyrra var dagskráin sérlega glæsileg en hápunkturinn var án efa þegar Super Puma þyrla Landhelgisgæslunnar tók þátt í félagabjörgun fyrir utan höfnina og feykti nokkrum forvitnum kayakræðurum um koll í leiðinni.

Sérlegur gestur á Eiríki rauða 2007 er Simon Osbourne sem hefur ýmsa fjöruna sopið á sjókayak, brimkayak og straumkayak og verður hann bæði með námskeið og fyrillestra á hátíðinni. Ekki er heldur út-lokað að Jeff Allen sem kom á hátíðina í fyrra fylgi Simon til landsins og haldi námskeið.

Upphaflega stóð til að Shawna Franklin og Leon Sommé yrðu gestir hátíðarinnar en þau eru helst þekkt hér á landi fyrir að hafa róið í kringum Ísland ásamt Chris Duff sumarið 2003. Shawna og Leon hættu

við Íslandsförina til að geta farið í ferð með Justine Curgenven (þeirri sem framleiddi This is the sea 1-3) umhverfis Haida Gwaii í Bresku Kólumbíu. Þau töldu sig ekki geta tekið meira frí frá kayakfyrirketinu sínu í sumar og urðu þar af leiðandi að hætta við einhverjar ferðir, þ.á.m. til Íslands. Þau lofa að ekki liði á löngu þar til þau láta sjá sig á klakanum og vonandi ekki síðar en um Hvítasunnuna 2008.

Sá sem kemur í þeirra stað, Simon Osbourne, er þó síður en svo eitthvert aukanúmer heldur er hann eftirsóttur fyrillesari og kennari og iðulega fenginn sem aðalfyrillesari og kennari á stórum kayakhátiðum í útlöndum. „Að fylgjast með honum róa kayak og horfa á hvernig hann beitir árinni og hreyfir sig er eins og að fylgjast með ballerínu, svo skemmtilegan róðrastíl hefur hann,“ sagði Þorsteinn Sigurlaugsson, mótmáldari í Stykkishólmi við Fréttabréfið.

Pótt Simon sé ungur að árum, aðeins 26 ára gamall, er hann gríðarlega reynslumikill. Hann kynntist íþróttinni í gegnum föður sinn og var fljótur að koma til. Hann byrjaði á straumkayak og aðeins tólf ára gamall fór hann í sína fyrstu kayakferð í Alpana. Síðan þá hefur hann róið viðsvegar um Mið- og Suður-Ameríku, Bandaríkin og Kanada, bæði á straumvötnum og á sjó. Árið 2001 reri hann í kringum Stóra-Bretland og þremur árum síðar lauk hann einsamall við hringferð um Írland. Með báðum hringferðunum safnaði hann fé til krabbameinsrannsóknar og tileinkaði þær minningu bróður síns sem lést úr krabbameini. Simon er því ekki bara reynslubolti og fær kayakræðari heldur einnig hinna vandaðasti náungi.

Meira um Simon á:

www.seakayakiceland.com.

KAYAKSMÍÐI

Eitt af minnisverðum uppátaekjum mínum var smíði á sjókayak síðasta sumar. Ég datt inn á heimasíðu hjá CLC fyrirtækinu í Bandaríkjunum sem selur forsnidinn efnivið í kayak úr krossviði sem settur er saman með aðferð sem kallast „saumað og límt“ (stich and glue). Fyrirtækið selur efni fyrir ýmsar gerðir báta og úr varð að ég pantaði bát sem kallast PAX-20 sem er 20 feta (6 metrar) langur bátur og 50 cm breiður. Eftir um 6 vikna bið, m.a. 5 daga seinkun á afhendingu vegna stimpla frá Siglingastofnun, fékk ég 3 kassa sem inniheldu allt nema verkfæri. Smíðin gekk stóráfallalaust og tók ekki nema 3 vikur eða um 100 klukkustundir. Fullgerður vegur báturinn aðeins um 23 kíló með öllum búnaði en er mjög sterkur. Hann er með hólfum og lokum bæði að framan (lok inn í mannopí) og aftan. Skegg fylgdi en ég tók þá ákvörðun að bíða með skeggið og setti á hann stýri. Báturinn hefur sérstaka eiginleika í sjó, hann er mjög hráðskreiður (hef róið honum yfir 13 km/klst) og rásfastur en bregst seint við. Þannig bregst hann seint við í beygjum og vindi en er samt hátið miðað við Rápið-20. Miðað við svona mjóan bát er stöðugleikinn góður, bæði fyrri og seinni stöðugleiki. Ég hvet alla til að skoða þennan möguleika sem er bæði skemmtilegur og ódýr kostur en kominn til landsins kostaði báturinn aðeins 130 þúsund kr.

Það sem fólk þarf hins vegar að hafa er nægan tíma, góða aðstöðu og góðan undirbúning. Ef einhver vill fá frekari upplýsingar þá geta þeir haft samband við mig eða skoðað heimasíðu CLC: www.clcboats.com

PAX-20

SEAKAYAKICELAND.COM

NÁMSKEIÐ FERÐIR LEIGA VERSLUN

SEAKAYAKICELAND

DAGSKRÁ 2007

Sjá nánar á www.kayakklubburinn.is

APRÍL

27. APRÍL - ELLIÐAÁRRÓDEÓ

Fyrsta mótt straumkayakfólks. Fer fram í leikholunni rétt neðan gömlu Rafstöðvarinnar í Elliðaárdal. Móttími ekki staðfestur. Skráning fer fram á mótsstað hálfuma fyrir mótt.

Umsjón: Keppnisnefnd.

MAÍ

MAÍ - REYKJAVÍKURBIKAR

Dagsetning ákv. síðar.

Elsta keppni félagsins, haldin á vorin, frá upphafi. Mótið er við Geldinganesið og keppt í tveimur vegalengdum. Sú styrti (3km) hentar vel byrjendum í sportinu.

Umsjón: Keppnisnefnd.

5. MAÍ - HÖRPURÓÐUR

Kvennaróður klúbbsins. Mæting kl. 9:30 á Eiðinu við Geldinganes. Róður valinn eftir veðri og vindum.

Umsjón: Anna María s. 695 9925 eða vefarilind@yahoo.se

5. MAÍ - RÓÐURINN "ÞÉTTIR Á FLOTI"

Karlaróður klúbbsins. Mæting kl. 10:00 og róið umhverfis Álftanes. Lagt af stað yst á nesinu, norðaustanverðu við Seiluna og endað við Hlíðsnes. (Landnámsmaðurinn Sviði reri fyrstur í húðkeip umhverfis Álftanes, klúbburinn heitir eftir honum.) Umsjón: Reynir Tómas, s. 824 5444 og kayakklubburinn Sviði á Álftanesi.

5. MAÍ - TEKIST Á VIÐ STRAUMINN

Róður straumkayakmanna í Ytri-Rangá. Lagt af stað frá Rjúpnavöllum og tekið upp við Galtalæk. Hentar vel þeim sem voru að byrja síðasta sumar og eru að koma sér af stað aftur.

Umsjón: Heiða, heijons@hotmail.com. s. 867 3755.

5. MAÍ - VORGRILL KAYAKRÆÐARA

Grill við aðstöðu klúbbsins í Geldinganesi, allir koma með sitt.

Umsjón: Anna María s. 695 9925 eða vefarilind@yahoo.se og skemmtinefnd.

9. MAÍ - RÓÐUR NAUTHÓLSVÍK/GELDINGANES

Færist á fimmtudagskvöld.

17. MAÍ - AUÐVELDUR KVÖLDRÓÐUR

Róið umhverfis Engey og Akurey. Farið frá Örfirisey suður, Engey, að í Akurey og róið þaðan aftur inn að Örfirisey. Mæting kl. 18-18.30 rétt utan við Seglagerðina Ægi, nálægt ysta hafnargarðinum í Örfirisey, með nesti.

Umsjón: Reynir Tómas, s. 824 5444 eða

marest@tv.is.

25.-28. MAÍ

EIRÍKUR RAUDÍ Í STYKKISHÓLMI

Fjölskylduhátið, útivist og eithvað fyrir alla í róðri. Nauðsynlegur hluti sumarsins. Haldið á hverju vori með erlendum gestum, námskeiðum, ferðum, fyrilestrum, og sprettróðrarképpni. Aðalgestur í ár er Simon Osbourne frá Bretlandi.

Allir velkomnir.

Sjá nánar um dagskrá, verð á námskeiði og fleira á heimasíðu Seakayak Iceland: www.seakayakiceland.com.

Umsjón: Þorsteinn Sigurlaugsson, s. 6903877 eða info@seakayakiceland.com.

JÚNÍ

2. JÚNÍ - SJÓ- OG STRAUMVATNSMENN SAMEINAST Í HVÍTÁRFERÐ

Vinsæl ferð þar sem sjóbatamönnum er boðið að takast á við straumþunga Hvítána, frá Brúarhlöðum niður að Drumboddstöðum. Þörf er á nokkurri reynslu í veltu og björgun.

Umsjón: Heiða, heijons@hotmail.com. s. 867 3755 og Stefán Karl sks@hi.is. s. 867 7272.

9. JÚNÍ - BESSASTAÐABIKAR

10 km keppni á vegum kayakklúbbsins Sviða á Álftanesi. Tími, kort og leið gefin út í byrjun júní, en þennan dag kl. 14 er straumþungi mikill út úr Skótgjörninni (2 klst. eftir háflóð).

Ein aðalképpni sumarsins, hér þarf að takast á við strauma og erfiðar aðstæður.

Umsjón: Keppnisnefnd og kayakklúbburinn Sviði (Tryggvi Tryggvason, s. 897 2380, att@arkitekt.is).

10. JÚNÍ - ÞRÍÞRAUT

HJÓL - RÓÐUR - FJALLGANGA. DAGSFERÐ

Komið hjólandi í Geldinganes (helst að heiman). Róið inn í Kollafjarðarbotn og síðan gengið upp á Esjuna. Áhugasamir geta róið til baka. Einnig haegt að taka hluta leiðarinnar, ef fólk treystir sér ekki í alla þrjá þættina. Grill og gleði í sólbjörtru sumarkvöldi í lokin.

Þátttökugjald kr. 500 (grillmatur). Makar og börn velkomnir með á Esjuna eða í grillið. Þetta er ekki keppni en allir sem ljúka þríþrautinni fá verðlaun.

Umsjón: Ólafía Aðalsteinsdóttir.

9.-10. JÚNÍ

REYÐARFJÖRÐUR - VATTARNES - HÓLMAR

Ferð á vegum Kayakklúbbsins Kaj á Neskaupstað, tilvalin fyrir byrjendur.

Ein gistenótt. Sjá einnig á: www.123.is/kaj/ Skráning er hjá Ara í s. 863 9939, eða kayakklubburinn@gmail.com.

16. JÚNÍ - FERÐ Á ÞINGVALLAVATN

Lagt af stað kl. 10 f.h. frá Hestvík, við suðurenda vatnsins, í hellaejyjuna Klumbru, þá út í Nesey og áð lengi í Sandey. Róið í Þorsteinsvík gegnum Klumbru og yfir Hestvíkina. Tæplega dagsferð. Ætti að vera auðveld ferð með nesti og góða hressingu.

Umsjón: Reynir Tómas, s. 824 5444, reynirg@landspitali.is eða marest@tv.is eða Sævar s. 864 7407 og helgish@islandia.is.

23. JÚNÍ

JÓNSMESSUMÓT Í HVAMMSVÍK

Á Jónsmessunni hitta menn Jarlinn í Hvammsvík. Grillað og róið út í miðnætur-sólina í Hvalfirðinum.

Umsjón:

Pétur, s.893-1791, petur@hvammsvik.is

22.-24. JÚNÍ - NÝLIÐAFERÐ Í GALTALÆK

Galtalækjargleðin heldur áfram. Mæting á föstudagskvöldinu. Laugardagsmorgun er morgunleikfimi í Leikfangalandi, lítill flúð í ánni. Áin svo róin síðar um helgina. Umsjón: Ferðanefnd.

23. JÚNÍ

FLÚÐAKAPPRÓÐUR Í GALTALÆKJARFERÐINN

Nýjung í Galtalekjärferðinni, kappróður í Slönguflúðinni á laugardeginum. Kept í boaterX, þar sem 3-4 keppendur róa niður flúðina í einu, fyrstur niður, vinnur. Keppnin er með útsláttarformi.

Umsjón: Keppnisnefnd.

24.-28. JÚNÍ

ÓLAFSFJÖRÐUR - HÚSAVÍK

EINGÖNGU FYRIR VANA RÆÐARA

Árleg raðróðrarferð Kayakklúbbsins Kaj á Neskaupstað.

Róið er: Ólafsfjörður, Hrísey, Látraströnd, Gjögur, Þorgeirsfjörður, Hvalvatnsfjörður, Flatey, Náttfaravíkur og Húsavík, um 120 km. Sjá nánari leiðarlýsingu og kort á: www.123.is/kaj/

Skráning er hjá Ara í s. 863 9939, eða kayakklubburinn@gmail.com. Þessi ferð er skipulögð með félögum úr Kayakklúbbnum í Reykjavík.

JÚLÍ

7. JÚLÍ

FLÚÐAKAPPRÓÐUR Í TUNGUFLJÓTI

Árlegur kappróður í Tungufljótinu, í flúðunum rétt fyrir ofan brúna yfir Tungufljótið, sem ekið er yfir á leiðinni frá Geysi að Gullfossi. Tímasetning auglýst síðar. Um kvöldið er sameinast í tjaldbúðum, grilli og almennu fjöri á nærliggjandi tjaldsvæði.

Umsjón: Keppnisnefnd.

14. JÚLÍ

SJÓKAYAKMÓT Á ÍSAFIRÐI

10 km róður. Keppt með svipuðu sniði og í fyrra. Hlutí Íslandsmótsins.

Hið árlega námskeið í Reykjanesi verður helgina á eftir eins og verið hefur, sjá nánar á heimasíðu klúbbns og á www.hvammsvik.is.

Sjá einnig á heimasíðu Sæfara á Ísafirði: <http://www.simnet.is/saefari/>

19.-22. JÚLÍ - ÚTILÍFVERAN Á ÍSAFIRÐI

Löng helgi tileinkuð útiveru og þar með sjóspori.

Sjá nánari dagskrá á: www.utilifveran.is.

21.-22.JÚLÍ

TEIGSSKÓGUR, DJÚPIFJÖRÐUR OG ÞORSKAFFJÖRÐUR Á BARÐASTRÖND

Lagt af stað frá Stað á Reykjanesi á floði inn Þorskaffjörð.

Tjaldað í Teigsskógi, gengið um hann og klettasvæðin við ströndina.

ÁGÚST

10.-12. ÁGÚST - FERÐ FRÁ SKARÐSSTÖÐ Í RAUÐSEYJAR, RÚFEYJAR OG DJÚPEYJAR AÐ KLOFNINGI

Ferð á sjóbátum fyrir sjómenn og straumvatnsmenn. Meðalerfiður róður og krefst ekki mikillar reynslu en er frábær útvist. Áformað er að hittast við Skarðsströnd neðan við Skarð á Skarðsströnd. Farið er niður afleggjara til hægri þegar ekið er út Skarðsströndina úr Saurbæ, einnig má fara inn Fellsströnd og svo norður fyrir Klofning og inn Skarðsströndina.

Áætluð leið um um 25 – 30 km, en auðveldlega má lengja leiðina.

Sjá nánar á Breiðafjarðarkorti: www.breidafjordur.is/Breidafjardarnefnd/Verndarsvaedid/kort.htm

Umsjón: Reynir Tómas, s.824-5444, reynirg@landspitali.is eða marest@tv.is

17.-19. ÁGÚST: LANGISJÓR

Föstudagur: Mæting í Hrifunesi og gist í tjöldum.

Laugardagur: Ekið að suðurenda Langasjávar og róið norður með vatninu með viðkomu á áhugaverðum stöðum. Tjaldað við norðurenda vatnsins.

Kvöldgöngur á nærliggjandi tinda eða inn að Tungnaájökli / Skaftárjökli. Kvöldvaka. Um 20 km róður hvora leið, ca. 5 tímar. Dagsetning gæti breyst.

Tengiliðir: Ásta, s. 567 4603, astathor@mi.is eða Sævar, s. 864 7407, helgish@islandia.is

18. ÁGÚST

HVÍTÁ FYRIR LENGRA KOMNA

Farið er ofar í Hvítána og sett út í við Brattholt. Á þessum kafla bætast við nokkrar skemmtilegar flúðir. Ferðin hentar mjög vel þeim sem voru að byrja fyrr um sumarið og eru tilbúnir til að róa meira en Hvítána frá Brúarhlöðum.

Umsjón: Stefán Karl Sævarsson; s. 867 727, sks@hi.is.

25.-26. ÁGÚST - EYJAFJARDARFERD

Mót í Eyjafirði í samvinnu við siglingaklúbbinn Nökkva á Akureyri. Ármenn og sjómenn af öllu landinu hittast. Mætt norður á föstudagskvöldi og róið laugardag og sunnudag.

Allir ættu að finna eitthvað við sitt hæfi. Nánari dagskrá auglýst síðar.

Umsjón:

Sunnanmenn: Halli, haranja@centrum.is, 897 1660,

Norðanmenn: Rúnar Þór Björnsson runar@myndrun.is 864 5799 og sjá á: <http://isisport.is/sil/>

SEPTEMBER

1. SEPTEMBER

HVAMMSVÍKURMARAPON

Sjöunda maraponið og er ætlað þokkalega vönum ræðurum. Einstaklings- og liðakeppni. Ræst kl. 10 f.h. í Geldinganesi. Nánar auglýst síðar.

Umsjón: Keppnisnefnd og Pétur 893-1791, petur@hvammsvik.is.

1. SEPTEMBER - HAUSTRÓDEÓ

Síðasti atburður straumkayakfólks þetta árið. Nánar auglýst síðar.

Umsjón: Keppnisnefnd.

1. SEPTEMBER

UPPSKERUHÁTİÐ KAYAKKLÚBBSINS

Nánar auglýst síðar. Hverjur unnu hvað og hörku stuð!

19. SEPTEMBER

FÉLAGSRÓÐUR

Geldinganesróðurinn færist á laugardaga

22. SEPTEMBER EÐA NÁLÆGAN DAG ÞEGAR VEÐURÚLTIT ER GOTT: DAGSFERÐ Á ÞINGVALLAVATNI.

Farið frá ströndinni rétt innan við Valhöll kl. 11. 4-5 klst róður með 1-2 stoppum/ kaffipásum, allt eftir veðri og vindum.

Umsjón: Ásta, s. 567 4603, astathor@mi.is, nánar auglýst á korkinum.

STUÐNINGSÁRATÖK HVAÐ ER NÚ ÞAÐ?

ÞORSTEINN SIGURLAUGSSON Í LÉTTUM DANSI VIÐ STRENDUR WALES

„TAKTU BARA LÓ-BREIS Á ÞETTA“

HEFUR STUNDUM HEYRST Í FÉLAGSRÓÐRUM Í VETUR ÞEGAR EINHVER AF REYNDARI RÆÐURUNUM HEFUR VERIÐ AD RÁÐA BYRJANDA HEILT. EN HVAD ER ÞETTA LÓ-BREIS?

ER ÞETTA EINHVER DANS EFTIR J-LO EÐA KANNSKI NÝALDARARMBAND SEM Á AD KOMA Í VEG FYRIR AD MENN VELTI Í ILLVÍGRI HLIÐARÖLDUNNI?

NEI, HIÐ RÉTTA ER AD LÓ-BREIS (E. LOW-BRACE, LÁGSTUÐNINGUR) RÉTT EINS OG HÆ-BREIS (E. HIGH-BRACE, HÁSTUÐNINGUR) ERU STUÐNINGSÁRATÖK SEM AUÐVELDA KAYAKMÖNNUM MJÖG LÍFIÐ OG GERA RÓÐRA Í ÚFNUM SJÓ Í SENN SKEMMTILEGRI OG ÖRUGGARI.

FRÉTTABRÉFIÐ FÉKK ÞORSTEIN SIGURLAUGSSON Í STYKKISHÓLMI TIL AD ÚTSKÝRA FYRIRBÆRIN.

Svokölluð high-brace og low-brace eða hástuðningur og lágstuðningur eru áratök sem við notum líkt og þegar við berum fyrir okkur hendurnar er við dettum á þurru landi eða styðjum okkur við handrið þegar við förum niður hálar tröppur og treystum ekki alveg á fæturna. Þessi áratök eru mjög einföld í eðli sínu og mjög einföld á að horfa en til að þau virki sem skildi þá þarf að beita neðri hluta líkamans og bátnum með áratakinu. Hérna gef ég grófa lýsingu á hvernig þessi áratök virka og vona að hugmyndin komist til skila þótt ég sé nú öllu vanari sýnikennslu. En allavega:

LÁGSTUÐNINGUR (LOW-BRACE)

Til eru nokkrar útgáfur við að nota þetta áratak sem “recovery stroke” eða viðréttiáratak og einnig sem stuðningur þegar verið er að beita bátnum í beygju o.fl. tilfallandi. Grunnútgáfan af þessu árataki sem gott er að læra og kennir manni virknina í öllum tilfellum er um það bil eftirfarandi:

GRUNNATRIÐI Í LÁGSTUÐNINGI

- Lyftu olnbogunum upp og settu hnúana niður þannig að olnbogarnir séu yfir skeftinu á árinni og árin liggur lárétt yfir bátinn rétt yfir dekkinu.
- Hallaðu bátnum á stjórnborða eða bakborða en haltu samt höfðinu yfir miðjum bát.
- Settu árablaðið (sem er á þeiri hlið sem báturinn hallar í) flatt á yfirborðið og ýttu vel á eftir því þannig að þú réttir þig aftur við í uppréttu stöðu.
- Á sama tíma og ýtt er á árablaðið á að ýta höfðinu að þeiri öxl sem er að ýta á árina en þannig fæst sveigja í neðri hluta líkamans sem hjálpar til að rétta bátinn við.
- Ef höfuðið á þér er neðansjávar á þessu stigi æfingarinnar þá er bara að taka eina félagabjörgun með róðarfélaganum trygga og lesa leiðbeiningarnar aftur.

HÁSTUÐNINGUR (HIGH BRACE)

Eins og fyrr segir eru til nokkrar útgáfur af þessu árataki eins og t.d. svokallað „skulling highbrace“ sem vanari ræðrarar hafa afar gaman af að nota fyrir framan nýliða en það virkar þannig að legið er á hliðinni í sjónum og árablaðinu rennt eftir yfirborðinu og þannig komið í veg fyrir að bátnum hvolfi. Þetta er afar smart og ekki síður sú útfærsla þar sem ræðari hangir utan í brattri öldu, liggjandi utan í henni, með árina í hástuðningsstöðu til að forðast að velta alveg inn í hana. Þessi útgáfa er ekki heppileg fyrir þá sem eru að prófa í fyrsta skipti þar sem hún hefur átt það til að kippa mönnum úr axlarið. Sennilega er réttast að taka fram strax að í hástuðningnum má það ekki henda að olnboginn fari upp fyrir öxl þar sem það kemur öxlinni í afar viðkvæma stöðu sem getur endað með afar háu sársaukaópi þegar öxlin smellur úr lið og öllum þeim leiðindum sem því fylgja.

GRUNNATRIÐI Í HÁSTUÐNINGI

- Árin er í róðrarstöðu.
- Hafðu olnbogann upp við síðu og láttu þig síga á hliðina en ekki láta blaðið á árinni fara undir yfirborðið.
- Þegar ræðarinn er orðinn svo til láréttur við vatnsyfirborðið hefst hið eiginlega áratak. Sumir gætu freistast til að taka það fyrr en það er hollast fyrir axlirnar að fara nokkurn veginn alveg á hliðina áður en takið byrjar.

Hér gerast svo nokkrir hlutir í einu:

- Byrjað er að renna árablaðinu yfir vatnsyfirborðið með skurði svo það veiti stuðning.
- Höfuðið er lagt á “blautu” öxlina.
- Hnéð sömu megin er keyrt upp undir dekkið og hinu hnénu slakað.

Þessi atriði í sameiningu hafa það í för með sér að þegar búið er að strjúka árablaðinu yfir yfirborðið eins langt aftur og haegt er þannig að ræðarinn er því sem næst lagstur á afturdekkvið, þá er kayakinn alveg á réttum kili og jafnvel kominn vel á veg með að velta í hina áttina ef hófs er ekki gætt.

Munið bara að í gegnum allt þetta fer olnboginn aldrei langt frá síðunni og aldrei nálægt því að fara upp fyrir öxl.

Ræðrarar sem æfa þessi áratök vel í sundlaug og á sjó og ná þeim inn í vopnabúr sitt munu finna mikinn mun á því hversu miklu öruggari þeir verða í úfnum sjó og öldum og njóta þess mun betur að leika sér á sjónum með góðum félögum. Þetta eru auk þess

algjör undirstöðuatriði varðandi hvers konar beitingu á bátnum, hvort sem er á sjó eða straumvatni og því vel fyrirhafnarinnar virði að temja sér þau með réttum hætti þannig að þau virki þegar á að beita þeim og allir komi heilir frá því.

STRÁKARNIR Á SPÁNI, ANDORRA OG FRAKKLANDI

// grein og ljósmyndir Jón Skírnir Ágústsson

Þegar Elli og Vikki voru búinir að fá leið á snjóleysi í Chamonix, eftir fjögurra mánaða dvöl þar í bæ, ákváðu þeir að smella sér í smá bíltúr suður á bóginn til að hitta félaga sinn hann Jón í Barcelona. Þegar Jón lenti á flugvellinum í Barcelona biðu Elli og Vikki helsólbrúnir og frískir eftir honum. Það var ekki eftir nokkru að bíða, strákarnir stukku upp í bílaleigubíl og brunuðu upp í Pýreneafjöllin á vit nýrra ævintýra. Með vegakortabók af Evrópu að vopni og útprentaðar leiðbeiningar af internetinu um hvernig átti að komast í Sort var brunað út í náttmyrkrið. Eftir að hafa keyrt upp og niður Pýreneafjöllin allt kvöldið og langt fram á nótum komu þeir lokins í 200 manna bæinn Sort. Þar áttu þeir pantat hótelherbergi og þar ætluðu þeir að ná í kayaka og byrja að róa.

Fyrsti dagurinn í Sort var rólegur. Strákarnir gengu um bæinn, sem var tvær götur, og skoðuðu kayak-slalom brautina sem lá í gegnum bæinn. Eftir morgunmat var haldið á fund vina okkar í RocRoi til að ná í báta. Ekki tókst að redda bátunum fyrsta daginn en til að stytta okkur stundir smelltum við okkur í gljúfur-göngu. Judith, einn sölumáðurinn hjá RocRoi, hafði bent okkur á fint gljúfur og höfðum við gaman af að byrja ferðina á rólegri nótunum. Eftir gljúfur-gönguna komum við að bílum okkar þar sem búið var að brjóta afturrúðu og stela fótunum okkar. Með fótunum okkar fóru líka veskin þeirra Ella og Vikka, geisladiskarnir hans Vikka og u.p.b. 500 evrur. Í bílum voru hins vegar kayakárar fyrir 80 þúsund krónur, tvær myndavélar, þrjú vegabréf, allt klifurdótið okkar og tveir ipodar en þetta var ekki tekið. Það var hins vegar nokkuð sírt að koma úr gljúfrinu og fatta að maður átti ekki lengur nærbuxur í bílum, einar farnar og bara þrjár eftir til að endast manni mánuðinn. Þetta varð svo bara nokkuð skemmtilegur dagur. Við fórum til lögreglugar sem talaði enga ensku þannig að hún Judith okkar talaði við okkur í símann og sagði löggunni hvað við höfðum verið að segja, í gegnum símann. Þegar búið var að yfirheyra okkur voru tekin af okkur fingraför og leitað á bílum að fingraförum ræningjanna. Pau fundust ekki en við fengum að upplifa einn eftirmiðdag af C.S.I.

Daginn eftir fengum við svo bátana okkar. Þrjú stykki heiðbláa Dagger CFS á 800 evrur stykkið. Við fórum með Lluis, eiganda RocRoi (Jóni Heiðari þeirra Spánverja), í léttan róður til að fá fíilinginn fyrir bátunum. Áin, Rio Nougera Pallasera, var ekki erfið, klassi 2-3, en efri hluti hennar átti eftir að verða einn af okkar uppáhalds róðrarstöðum í ferðinni. Eftir viku í Sort var kominn tími á að smella draslinu í bílinn og halda í tjaldútilegu. Við keyrðum yfir í næsta dal til að hitta Coro. Coro þessi var nokkrum sekúndum frá því að komast á Ólympíuleikana í slalom fyrir Spán á sínum tíma, hann var s.s. skít-sæmilegur. Við smelltum okkur í Rio Serge með honum. Þetta var ógeðslegasta á sem við höfðum róið í, full

að manngerðu drasli og á einum stað stóð steypujárn upp úr miðri ánni. Coro sýndi okkur hvernig maður nær eddyum sem eru minni en lófinn á manni og sagði okkur frá lífinu í stórborginni La Seu d'Urgell. Í borginni bjuggu um 7.000 manns og eftir vikudvöl í Sort var petta of stór borg fyrir okkur.

Það var ekki mikil vatn á Spáni þannig að við ákváðum að fikra okkur yfir til Frakklands. Við vorum líka allir spenntir fyrir því að komast til Andorra og sjá þetta margrómáða fjallahérað. Þegar til Andorra var komið urðum við fyrir miklum vonbrigðum. Landið er þéttsetið einni risaborg sem er full af Frókkum, Spánverjum og fleirum að kaupa brennivín og sigarettur. Andorra er þokkuð borg, á stærð við Breiðholtið, en það tók okkur meira en tvær klukkustundir að komast út úr henni og í smá sveitafrið og -ró til að gista. Daginn eftir brunuðum við yfir til Frakklands í leit að vatni.

Það eina sem við lærdum á því að heimsækja Frakkland var að það kemur ekkert gott frá Frókkum. Við fundum ekkert vatn þar en hittum á tjaldstæðinu mann sem gekk vopnaður dótabyssu, talaði um það hversu mikill aumingi 12 ára sonur hans væri og drakk Jack eins og vatn. Eftir stutt stopp í Frakklandi fórum við aftar heim til Spánar, þar sem sólin skín og allir eru kátir. Við komum við hjá vinum Lluis í Murillo. Þar rérum við með nokkuð stórum hópi fólks í þeirra Hvítá frá Bratholti. Létt ferð en loksns nóg af vatni. Um kvöldið fórum við á Embundo, þar sem allir heimamennirnir hanga en þetta kvöld var enginn á staðnum. Daginn eftir fékk Vikki mesta niðurgang sem sögur fara af. Hann kúkaði að meðaltali einu sinni á klukkutíma allan tímann sem hann var vakandi, 8 eða 10 tímum seinna var hann orðinn svo aumur í gatinu að hann var hættur að geta skeint sér. Elli og Jón smelltu sér aftur á Embundo og lento á sjó trommuleikurum í hörku stuði, núna voru allir heimamennirnir mættir. Eftir hörku dansfjör var farið að kúra hjá Vikka litla sem var svo veikur.

Eftir góða hvíld var Vikki orðinn hress og við smelltum okkur í Rio Veral. Áin rann eftir um það bil priggja metra breiðu gljúfri, ekki erfið en sí fall-egasta sem við höfum nokkurn tímamann róið. Nú vorum við komnir í gírinn og fleiri ár voru tæklaðar. Þar ber helst að nefna Roi Ara sem var hressandi á. Við urðum að taka hana í tveimur skömmum, boldum ekki sæk outið (geðveikina) sem við vorum komnir í. Vel gekk að róa ánna og þar voru nokkrar hressar flúðir. Efri hluti árinnar, sem við rérum ekki, leit líka mjög girnilega út fyrir utan nokkrar flúðir sem ekki var haegt að sleppa og enduðu á trjából.

Nú var kominn tími á að skreppa aftur í Sort og tékka á stemmningunni. Þar hafði ekkert bætt í vatn, en okkur var bent á að vatn hefði fundist í

ELLI "TVISTURINN" HOPPAR YFIR TJALD

VIKTOR OG JÓN SKÍRNIR AÐSTODA CORO UPP ÚR ÁNNI

ALLT GERT KLÁRT - ÖRYGGID Í FYRIRRÚMI!

Frakklandi ... við smelltum okkur yfir. Við grilluðum okkur risa máltið í Frakklandi. Petta var fyrsta grill ferðarinnar því bannad er að grilla á tjaldstæðunum á Spáni. Eftir góða máltið og góða hvíld var farið að leita að vatni. Á leið okkar rákumst við á hóp fólks sem var að gera sig klárt. Við skelltum okkur með. Við vissum ekki alveg hvernig ferð þetta yrði, án var gráðuð 4-4+ og í hópnum voru tveir gaurar með motorcrosshjálma og risastórar hlífir. Við vorum nú bara ennþá að ýta okkur yfir steina og ekki komni í almennilegar flúðir þegar annar motorcross-kallinn smellti sér úr axlarlið. Petta gerði ferðina aðeins meira spennandi því við túristarnir og tveir frakkar driifum okkur niður áんな til að sækja hjálp. Áin var bara hörku fín og gaman að róa hana alveg blint. Þegar við komum að bílunum kom í ljós að slasaði maðurinn var kominn á spítala og allt í góðu. Við sóttum þá bara bílinn og fórum að ganga frá. Á árbakkanum voru nokkrir Spánverjar sem við könnuðumst við. Þá kom í ljós að þeir bjuggu í Sort (þaðan sem við vorum að koma) en merkilegra var kannski að við vorum ekki fyrstu íslensku kayakrædararnir sem þeir hittu. Þeir höfðu nefnilega hitt tvær sprækar kayakstelpur frá Íslandi fyrir nokkrum árum.

Spánverjarnir bentu okkur á eina erfiða á. Við vorum spenntir yfir því vegna þess að allt sem við höfðum róið hingað til hafið verið svo létt. Í leiðarbókinni okkar var ánni lýst sem klassa 5-5+ og fallið í henni er 50 metrar á hvern kilómetra (mjög bratt) og engir fossar. Við skoðuðum efrihlutann af ánni sem var gráðaður 5-6. Í honum var einn níu metra foss sem leit ekkert of hrikalega út. Við ákváðum að

taka léttari 5-5+ hlutann fyrst, hita okkur upp og kíkja svo á fossinn. Það var mjög lítið vatn í ánni þannig að maður þrykkist á milli steina. Viktor og Jón smelltu sér út í og fóru í gegnum fyrstu flúðirnar. Elli var á bakkanum með kastlinu. Eftir um 100 metra náðum við einni örlítilli lygnu þar sem við ræddum um hvort við ættum að halda áfram eða hætta við. Við ákváðum að halda áfram, þótt þetta væri í erfiðari kantinum. Í næstu flúð smelldi Jón sér á hvolf og fór á hvolfi niður flúðina. Petta leit ekkert of illa út frá bakkanum en í bátnum hans Jóns var nóg að gera. Það fyrsta sem hann gleymdi að gera var að hætta að brosa áður en hann fór á hvolf og fékk hann stein í andlitið og braut í sér tönn. Þegar það var búið og gert smellti hann sér yfir nokkra steina og var barinn sundur og saman. Hann hélt coolinu og beid eftir smá rólegheitum. Það mátti alls ekki synda þarna því það voru eiginlega engar lygnur, það hefði þýtt beinbrot. Eftir skamma stund fann hann að hann væri kominn í lygnu, reyndi að velta sér en var svo búinn á taugum að hann gat það ekki. Hann sá að hann var staddur í lygnu nálægt bakkanum og ákvæð því að fara úr bátnum og koma sér í land, sem tókst. Petta var nú ekki það versta, nú átti eftir að keyra um hálf Frakkland til að finna tannlæknini. Það hefði líklega ekki verið mikil mál ef Frakkar kynnu að tala ensku ... en það kunna þeir bara ekki. Fannig að tveimur tímum seinna komumst við til tannlæknis sem gekk frá tönninni þannig að hún entist út síðustu vikuna og svo var farið aftur heim í öryggisá Spáni. Eftir að hafa farið vel yfir öryggismál hópsins og borðað smá mat leið okkur öllum nokkuð vel og við fórum að sofa.

VIKTOR OG ELLI Í GLJÚFURGÖNGU

Næsta dag héldum við aftur til Coro í La Seu d'Urgell og smelltum okkur í manngerðu Olympíu kayak slalom brautina. Það var merkileg lífsreynsla að róa niður alveg manngerða á. Allar straumlinur voru mjög ýktar og öll hegðun mjög ýkt. Eitir að haifa klárad brautina smellti maður sér bara á færibandið og var fluttur upp á byrjunarreit. Helviti sniðugt. Við gátum þó ekki annað en vorennt krökkunum sem unnu sem leiðsögumenn í brautinni.

Nú var ferðin að klárast. Við fórum aftur til Sort, unnum í að klára tollvarninginn okkar og kynntumst fólkiniu á tjaldstæðinu. Daginn eftir fórum við síðustu ferðina í Rio Noguera Pallasera. Við vorum frekar breyttir en smelltum okkur samt. Áin byrjaði á nokkuð strembinni flúð í gegnum þróngt gljúfur. Jón fór fyrstur og rétt slapp í gegn. Eitir langa bið kom Vikki niður, blóðugur í andlitinu og alveg út úr heiminum. Nú var illt í efni hugsaði Jón og sannfærðist um það þegar hann sá Viktor velta á flötum kafla og leka á hlið niður í ófétisholu. Vikki bardist og bardist í holunni á meðan Jón þrykti á eftir honum og gerði sig klárann með línu. Á endanum slapp Vikki út af eigin rammleik og í ljós kom að hann hafði farið á hvolf í gljúfrinu og rekið nebbann í stein. Hann var ekkert slasaður en eftir þetta ákvádum við að þetta væri komið gott og við fórum og seldum bátana okkar á 500 evrur stykkid.

Þá var ekkert eftir nema fara til Barcelona og koma sér á klakann eftir 30 daga ferð, 15-20 nætur í tjaldi, two bíla, eina brotna tönn, einn blóðugan nebb, endalausa öryggisfund, akstur á akstur ofan, sól, hita, prímuseldadan mat, þrjú lönd, helling af fólk, tonn af fjöri, C.S.I., einn sleik og eitt grill.

Elli, Jón og Vikki

(Elli heitir Elvar Prastarson, Vikki er Viktor Þór Jörgensson og Jón ber nafnið Jón Skírnir Ágústsson.)

HVAMMSVÍK

FJÖLSKYLDUPARADÍS STEINSNAR FRÁ REYKJAVÍK

KAYAKVERSLUN

KAYAKFERÐIR

KAYAKNÁMSKEIÐ

HVAMMSVÍK VIÐ HVALFJÖRD - SÍMI 566 7023 - WWW.HVAMMSVIK.IS - INFO@HVAMMSVIK.IS

Kayakferðir í útlöndum með Seakayak Iceland 2007

SEAKAYAK ICELAND HEFUR ÁKVEDIÐ AD BJÓÐA UPP Á KAYAKFERÐIR VIÐ GRÆNLAND OG GRIKKLAND Í SUMAR OG BAETA ÞANNIG ENN VID MÖGULEIKA ÍSLENSKRA RÆDARA Á AD NJÓTA KAYAKRÓDURS OG AFLA SÉR REYNSLU

GRÆNLAND

Fyrri ferðin verður farin til Grænlands í ágúst og er hún frekar ætluð vönum ræðurum þar sem róið verður um krefjandi og skemmtilegt svæði við suðvesturodda Grænlands og meinингin að róa fyrir Kap Farvel sem er syðsti oddinn. Þetta verður tveggja vikna ferð. Öllum kostnaði er haldið í lágmáarki þar sem ferðin er farin í tilefni þess að nú er byrjað að framleiða sjókayaka á Grænlandi sem eru byggðir á hefðbundnum grænlenskum bátum. Hönnunin er aldagömul og margreynd og hefur verið lögð að þörfum nútímaræðarans. Ef þig langar að prófa aðeins meira en þú hefur gert hingað til þá er þetta ferðin.

Leiðsögumenn verða Steini í Seakayak Iceland og Baldvin Kristjánsson.

Nánari upplýsingar á www.seakayakiceland.com

GRÍSKU EYJARNAR

Seinni ferðin verður farin til grísku eyjanna í byrjun október og er hún við allra hæfi.

Á þessum tíma árs er sjóinn hvað heitastur en aðeins farið að draga úr steikjandi sumarhitinanum. Rónir verða um 12 – 20 km á dag í eina viku, tjaldað á ströndinni og einstaka nótt á gistiheimili. Borðað á veitingastöðum heimamanna á kvöldin, synt í sundlaugarheitum sjónum. Sól, blíða og gott skap. Frábær ferð fyrir þá sem vilja lengja kayaksumarið, æfa sig á veltunni í heitum sjó eða bara njóta þess að róa án annars hlífðarfatnaðar en bols, derhúfu og sógleraugna. Pessar eyjar eru perlur sem enn eru ekki orðnar hluti af sólalandarútinunni og þarna er mjög þægileg menning og stemning.

Ferðin er farin í samstarfi við Terra Santa í Ísrael sem hafa verið með ferðir á svæðinu um árabil og er verið að vinna í að fá Hadas Feldman sem leiðsögumann ásamt Steina.

NÁNARI UPPLÝSINGAR Á www.seakayakiceland.com

AF KAYAKKLÚBBNUM KAJ

FÉLAG KAYAKRÆÐARA Á AUSTURLANDI

Það stefnir í gott kayakár og margt spennandi framundan. Klúbburinn er með allskonar uppákomur, ferðir, byrjendanám-skeið, reglulegar æfingar á sjó og í sundlaug og félagsróðra. Heimasiða klúbbsins er www.123.is/kaj

Í sumar verða reglulegir félagsróðrar á þriðjudögum kl. 19.30 frá sjóhúsunum í sandfjörunni neðan við kirkjuna á Norðfirði. Ekki er nauðsynlegt að eiga bát til að vera meðlimur í klúbbnum og auðvelt fyrir áhugasama að koma og fá að prófa.

STANDLENGJA ÍSLANDS

Undanfarin fimm ár hefur Kayakklúbburinn Kaj skipulagt ferðir með það að markmiði að rúa umhverfis Ísland. Ræðrarar víðsvegar af landinu hittast og eyða nokkrum dögum saman í að rúa í góðum félagsskap. Búið er að fara yfir stærstan hluta Austfjarða og í fyrra var farið á Hornstrandir. Hornstrandaferðin tókst mjög vel, þrátt fyrir leiðinlega spá. Þessar ferðir eru aðeins fyrir vana ræðara.

Í sumar er fyrirhugað að fara norður, byrja á Ólafsfirði og enda á Húsavík, með viðkomu í Hrísey, Látraströnd, Gjögri, Þorgeirs-firði, Hvalvatnsfirði, Flatey og Náttfaravík. Gert er ráð fyrir premur gistenóttum. Ferðin verður auglýst betur á www.123.is/kaj þegar nær dregur. Umsjón: Ari Benediktsson s. 863 9939.

FRÁ VÍKNARSVÆÐINU Á AUSTFJÖRDUM

ÚR RAÐRÓÐRAFERÐ
RAUÐUBJÖRG Í NORÐFJARDARFLÓA ÁRIÐ 2001

STÚDENT AF KAYAKBRAUT?

EINI FRAMHALDSSKÓLAKAYAKKENNARI LANDSINS

FÉLAGSRÓÐRAR KAYAKKLÚBBSINS ERU ALLTAÐ SKEMMTILEGIR EN ÞEIR ERU AUÐVITAÐ MISSÖGULEGIR. EINN SÁ SÖGULEGASTI Í VETUR ER SÁ SEM VAR FARINN 17. FEBRÚAR EN SJALDAÐ EÐA ALDREI HAFA JAFNMARGIR FARID Á SUND Í EINUM TÚR EÐA A.M.K. FIMM, ÞAR AF ÞRÍR FRAMHALDSSKÓLANEMENDUR SEM KOMU Í RÓÐURINN UNDIR HANDLEIÐSLU EINA KAYAKFRAMHALDSSKÓLAKENNARANS Á LANDINU – SÆÞÓRS ÓLAFSSONAR FRÁ ÁLFTANESI.

Þess ber auðvitað að geta áður en lengra er haldið að nemendurnir stóðu sig vel og voru ekki lengi að vippa sér aftur upp í bátana og voru hinir bröttustu á eftir.

Eftir því sem næst verður komist er áfanginn sem Sæþór kennir í Fjölbautaskólanum í Ármúla eini kayakáfanginn á framhaldsskólastigi á landinu. Þetta er í þriðja sinn sem boðið er upp áfangann og hafa nú 60-70 manns náð sér í tvær einingar með þessum hætti en miðað við baðið sem nemendurnir fengu í félagsróðrinum er óhætt að fullyrða að þetta eru svölustu einingarnar sem hægt er að ná sér í.

Kennslan er að flestu leyti byggð upp með svipuðum hætti og námskeiðin hjá Kayakklúbbnum, þ.e. farið er yfir grundvallaratriði sem snerta ferðalög á kayak, róðratökin kennið og síðast en ekki síst lögð mikil áhersla á öryggismál. Nemendur verða að mæta a.m.k. tvívar á æfingu í sundlaug og einn róður á sjó er skilyrði fyrir útskrift. Sæþór segir nemendur undantekningalítið vera spennta fyrir sportinu en það sem helst standi ástundun þeirra fyrir þrifum séu hin alræmdu blankheit sem hafa hrjáð velfesta menntaskólanemendur, allt frá því sögur hófust, en þau valda því að margir eiga bágtr með að safna fyrir kayökum og öðrum nauðsynlegum búnaði.

Vegna blankheitanna hafa fæstir keypt sér búnað til kayakróðurs en hafa í staðinn fengið lánað dót hjá Kayakklúbbnum, hjá Pétri B. Gíslasyni í Hvammsvík og Þorsteini Sigurlaugssyni frá Stykkishólmi. Skólinn hefur einnig fjárfest í búnaði og ræður nú yfir leiðangursbáti af gerðinni Qajaq Viking auk tilheyrandi aukahluta.

Áfanginn hans Sæþórs er fyrir byrjendur en nú í vor hyggst hann stíga skrefi lengra og bjóða upp á framhaldsáfanga í vor og sumar. Þetta verður raunar einn allsherjar útvistarafangi og lýkur með tveggja daga kayaktílegu. Þar með verður hægt að ná sér í fjórar einingar í framhaldsskóla með því að læra á kayak. Nú getur vel verið að einhver reynslubolti í kayakíþróttinni sem á einhvejum einingum ólokið í framhaldsskóla hugsi sér gott til glóðarinnar og reyni að fá kunnáttuna metna án pess að mæta í tíma. En Sæþór, er það hægt? „Ég veit það ekki, þú verður að tala við námsráðgjafann,“ sagði hann. Ekki náðist í námsráðgjafann og er þetta áleitna álitamál því óútkljáð.

Nokkrir af lærlingum Sæþórs hafa ekki látið sér nægja skylduróðrana heldur hafa gert námsefnið, þ.e. kayakróður, að áhugamáli sínu. Rétt áður en Fréttabréfið fór í prentun bárust m.a. fréttir af því að bráðefnileg ung kayakkona stundaði æfingar af kappi fyrir Reykjavíkurbikarinn og væri vís til að velgja ríkjandi bikarhafa undir uggbum. Hvort það þurfi að sækja bikarinn vestur til Ísafjarðar kemur í ljós þegar kepnni mun fara fram.

1. Nemendur að leika á kayakæfingu.
2. Nemendur í náturferð vorið 2005
3. Nemendur í kayakferð haustið 2006
4. Daði Reynisson nemandi FÁ á leið í Hvítá
5. Sæþór til vinstrí. nemandi til haegri

AÐ BYRJA Í KAYAKSPORTINU

Kayakinn hefur greinilega náð að heilla Íslendinga því alltaf fer þeim fjölgandi sem stunda það að róa kayak. Þeir eru ótal margir sem velta því fyrir sér á hverju sumri að fá sér kayak og flestir sem láta af því verða byrja á því að skella sér á námskeið til þess að fá kennslu í grunnatriðum áður en lagt er út á sjó. Þetta gerði greinarhöfundur síðastliðið sumar og síðan þá var ekki aftur snúið. Þessi pistill er því skrifaður út frá sjónarhóli þess sem er tiltölulega nýbyrjaður í sportinu.

Það að róa kayak á ekki við alla og því er um að gera að fá tilsogn og fá lánaðan eða leigja kayak áður en lengra er heldið. Ef menn eru tvístígandi um framhaldið er um að gera að verða sér út um notaðan búnað, en slíkt sparar umtalsverð fjártítlát. Ef maður svo fellur fyrir sportinu er hægt að kaupa framtíðarútbúnaðinn seinna og selja notaða dótíð því eftirmarkaður fyrir kayakbúnað er mjög góður, sérstaklega á sumrin.

Sumir fara sér óðslega með því að fá lánaðan búnað og halda út á sjó án þess að hafa fengið tilsogn. Slíkt er afar óskynsamlegt. Enginn ætti að róa kayak án þess að hafa æft það að hvolfa bátnum og losa sig úr honum. Hitt sem er ekki síður nauðsynlegt er að kunna félagabjörgun því annars er hætt við að upp komi fum og fát ef viðkomandi lendir í sjónum. Það ætti vonandi ekki að þurfa að taka hér fram að menn eiga alls ekki að fara einir út á sjó. Slíkt er aðeins á færi vönustu ræðara. Mikilvægt er að allir sem hyggja á róður kynni sér efni öryggisbæklingsins á heimasíðu Kayakklúbbsins.

Góður félagi er gulls ígildi þegar kemur að kayakróðri. Þó ættu menn ekki að láta það aftra sér frá því að læra á kayak þótt þeir þekki engan til að róa með. Kayakklúbburinn stendur fyrir vikulegum félagsróðrum frá Geldinganesi allt árið um kring, þar

sem allir eru velkomnir. Þarna koma saman vanir jafnt sem óvanir ræðrarar og róðrinum er gjarnan stillt upp miðað við getu þeirra sem taka þátt. Þetta er afbrigðsgóður félagsskapur og engan hef ég hitt sem ekki dáist að því hversu vel nýliðum er tekið í félagsróðrunum. Þeir nýliðar sem vilja kynna sér starfsemi klúbbsins ættu að skoða síðuna á www.kayakklubburinn.is sem kallast "Til nýliða". Þarna eru ýmsar gagnlegar upplýsingar og nöfn á nýliðatenglum sem eru þauvanir ræðrarar og boðnir og búnað til að aðstoða nýliða í sínum fyrsta félagsróðri.

Með haustinu hefjast svo sundlaugaræfingar klúbbsins sem haldnar eru í innilauginni í Laugardal. Það er afar æskilegt fyrir þá sem nýlega eru byrjaðir að róa að mæta í laugina og æfa áratök sem og önnur tæknatriði. Vinsælt er að spreyyta sig á veltunni í lauginni því slíkt læra menn ekki úti á sjó. Aðstaðan í Laugardalnum er til fyrirmynadar og svo eru haldin þar mörg námskeið yfir veturinn bæði fyrir byrjendur sem og lengra komna.

Það er mikil upplifun að róa eftir spegilsléttum haffleti í góðu veðri, fylgjast með lífinu í kringum sig og njóta kyrrðarinnar. Sá sem rær kayak kemst vart í nánari tengsl við náttúruna. Að sama skapi er ræðarinn háður duttlungum hennar og fljótt læra menn að bera virðingu fyrir ofurefli þeirra félaga Kára og Ægis. Þannig er mikilvægt að huga vel að veðurspá og ætla sér ekki um of. Það gildir í kayaksportinu eins og í öðrum greinum að æfingin skapar meistarann. Byrjendur geta átt erfitt með að höndla öldugang en þeim hinum vanari finnst það bara skemmtilegra að hafa smá hreyfingu á sjónum. Til að fá sem mesta ánægju út úr sportinu er því mikilvægast að vera með grunnatriðin á hreinu, kynna sér vel aðstæður og veðurspá, þekkja sín takmörk og láta vita af ferðum sínum.

ÖRLYGUR SIGURJÓNSSON MEÐ FÉLÓGUM Í FÉLAGSRÓÐRI

HVERS VEGNA VORUM VIÐ SVONAILLA NESTAÐIR?

ER EDLILEGT AD RÆÐARAR GANGI FRAM

HJÁ GIRNILEGUM FOSSUM VEGNA SVENGÐAR?

Á VORDÖGUM 2006 RÉRU NOKKRIR UNGIR MENN NIDUR GRÍMSÁ Í LUNDAREYKJADAL FRÁ REYBARVATNI OG NIDUR Í LUNDAREYKJADAL Í FYRSTA SKIPTI. VORID ÁDUR HAFDI NEDRI HLUTI PESSARAR LEIDAR VERID RÓINN EN NÚ ÁTTI AD GERA GOTT BETUR. ÞEIR SEM Í FERDINA ÞÓRU VORU GARDAR "JUNIOR" SIGURJÓNSSON, RAGNAR KARL ÁGÚSTSSON, VIKTOR ÞÓR JÖRGENSSON, HARALDUR NJÁLSSON, JÓN SKÍRNIR ÁGÚSTSSON OG JÓHANN "JÓI KOJAK" GEIR HJARTARSON.

Hvað er það sem hvetur ykkur til að fara nýja á?

Viktor: Það er bara töff.

Raggi: Það er svo rosalega gott að klára hana og komast heim aftur. Í alvöru, þetta er bara kuldí, vosbúð og hor, af verstu gerð.

Jón: Við erum bara búinir með allar gömlu og viljum finna eitthvað nýtt til að spreyta okkur á.

Halli: Ég var nú bara nýþyrjaður á þessum tíma þannig að allar ár voru nýjar fyrir mér.

Hvernig er svona ferð undirbúin og liggur mikill undirbúningur að baki svona ferðar?

Raggi: Það er hringt í einhverja hauslausa einstaklinga og þeim sagt að mæta á einhverja bensínstöð á tilteknum tíma.

Jói: Einhver þóttist vera búinn að kynna sér aðstæður, ég veit ekki hver. Einhverjir pakka nesti, ég veit ekki hverjir. Svo eru það einhverjir sem skipuleggja brottför, ég veit ekki hver sá um allt þetta í þessari ferð.

Jón: Ég var búinn að skóða þessa á í Fossabókinni en gleymdi að taka bókina og landakort með mér í ferdina. Það kom auðvitað í bakið á okkur.

Hvers vegna varð Grímsá í Lundareykjadal fyrir valinu?

Raggi: Jón sagði að þetta yrði „Hipó kúl pís.”

Jón: Þessi á tekur upp flestar blaðsíður í Fossabókinni, þannig að það hlaut að vera eitthvað gaman þarna.

Viktor: Já, við Elli og Jón fórum þarna vorið áður, löðbuðum upp með ánni og tókum nokkra fossa. Okkur fannst þetta bara töff á og vildum taka hana alla.

Stundið þið að róa nýjar á? Hvernig gengur það?

Raggi: Eftir fremsta megnini. Það gengur djöfull illa, KFC eru alltaf á undan. Takk fyrir það.

Halli: Já, ég hef auðvitað ekki róið svo margar ár þannig að þetta er allt nýtt fyrir mér.

Viktor: Já, það er töff að róa nýjar ár, við erum líka alltaf frekar nettir þannig að þetta gengur bara vel.

Hvað þarf maður að hafa þegar svona ferð er farin?

Raggi: Gott nesti og nóg af því ofan í félagana. Reynslan er til trafala, maður gerir sér alltof vel grein fyrir afileiðingum af gjörðum manns ef maður er að svigna undan reynslu. Annad, helst að koma aftur inná nestispáttinn, honum er svo oft ábóta-vant í þessu sporti. Já og svo er gott að hafa bát og ár með sér, félaga til að treysta fyrir sínum innstu og dýpstu leyndamálum og gráta á öxlinni á.

Jói: Hvers vegna vorum við svona illa nestadír?

Er það edlilegt að ræðarar gangi framhjá girnilegum fossum vegna svengðar?

Viktor: Allavega gott að vera vel sofinn og ferskur.

Gardar: Já, ekki gott að vera búinn að taka of vel á því í þeum kvöldið áður, ha Vikki?

Hvernig gekk ferðin? Hvað stendur upp úr?

Raggi: Höfuðið á mér var upp úr og það fannst mér standa upp úr.

Jói: Hvers vegna var Halli ekki búinn að láta laga vatnskassann fyrir ferðina?

bannig að allar ár voru nýjar fyrir mér.

Halli: Bara öll ferðin stendur upp úr hjá mér. Petta var alveg njött og í fyrsta skipti sem ég fékk að fara í leiðangur með svona góðum ræðurum.

Gardar: Já við erum svo yndislegir, hehe.

Viktor: Ég veit ekki, ég var bara alveg í ruglinu parna. Eftir að hafa róið yfir allt Reyðarvatnið og labbað í meira en klukkutíma bara til að komast að ánni og slitið bakið í bátnum mínum í fyrstu flúðinni þá langaði mig bara að leggjast á jörðina og byrja að grenja. En ég ákvæð að vera bara töff og fara ekkert að væla.

Hvernig var áin miðað við það sem þið höfðuð ímyndað ykkur?

Jón: Allt of mikið vesen að komast að henni. Puritum að ganga að Reyðarvatni, róa yfir það og labba. Það tók einn og hálfan tíma minnir mig. Svo var áin oft allt of grunn þannig að það var lítið hægt að róa í henni. Besti kaflinn var í lokin þegar við vorum orðnir of breyttir til að gera eitthvað.

Raggi: Efri parturinn var bara skak, leiðindi og mikið djöfull var Reyðarvatnið ógeðslega leiðinlegt að róa á. GLÓRULAUS leiðindi. En petta stórkánaði eftir því sem neðar dró, þá var allskonar hasar. Það hefði verið skemmtilegt að róa fleiri fossa. Það er samt alltaf jákvætt að eiga eitthvað eftir.

Gardar: Já, það voru mega fossar parna.

Hvað viljið þið segja við unga og áhugasama ræðara að lokum?

Raggi: EKKI GERA' DA!!!! Haldið ykkur bara við Play Station og lærið svo eitthvað gjöfult í framtíðinni.

Jói: Munum við láta þetta okkur að kenningu verða?

Gardar: Nei, nefnilega ekki.

Jói: Hverjir eru bestir?

Halli: Sjókayakræðarar.

Jón: Halli, þér er ekki bodið með í næstu ferð.

Viktor: Verið töff.

MATUR UM BORD Áhugavert í lestina

KJÖTSÚPA Í LAXAPOKA

Gunnar Tryggvason býður ferðafélögum sínum upp á kjötsúpu sem mamma Rósa matreiddi heima á Ísafirði. Laxapoki var notaður til að koma súpunni á áfangastað. Mynd tekin í Jökulfjörðum 2001.

GÓÐ KAYAKFERÐ BÝÐUR UPP Á FALL-EGA NÁTTÚRU MEÐ ÓVENJULEGU OG STÓRBROTNU SJÓNARHORNI Á LANDIÐ. EKKI SÍÐUR BÝÐUR HÚN UPP Á AÐ NJÓTA GÓÐRA VEITINGA Í LOK DAGS EFTIR ERFIÐISRÓÐUR. PANNIG SPILAR GÓÐUR MATUR STÓRAN PÁTT Í AÐ FERÐ HEPPNIST ENN BETUR.

KRÆKLINGUR SOÐINN Í BJÓR OG SJÓ

Einföld uppskrift að kræklingi

Í pott er settur kræklingur ásamt smátt söxuðum lauki, rauðlauki, hvítlauki og smá hvítlaukssmjöri. Hellt er yfir úr einum bjór, síðan fyllt upp með sjó. Tilbúið eftir nokkra mínútna suðu.

Heimild: Morgunblaðið 31. júlí, 2003 – Úr Verinu.

Steinasteik við Folafót í Ísafjarðardjúpi

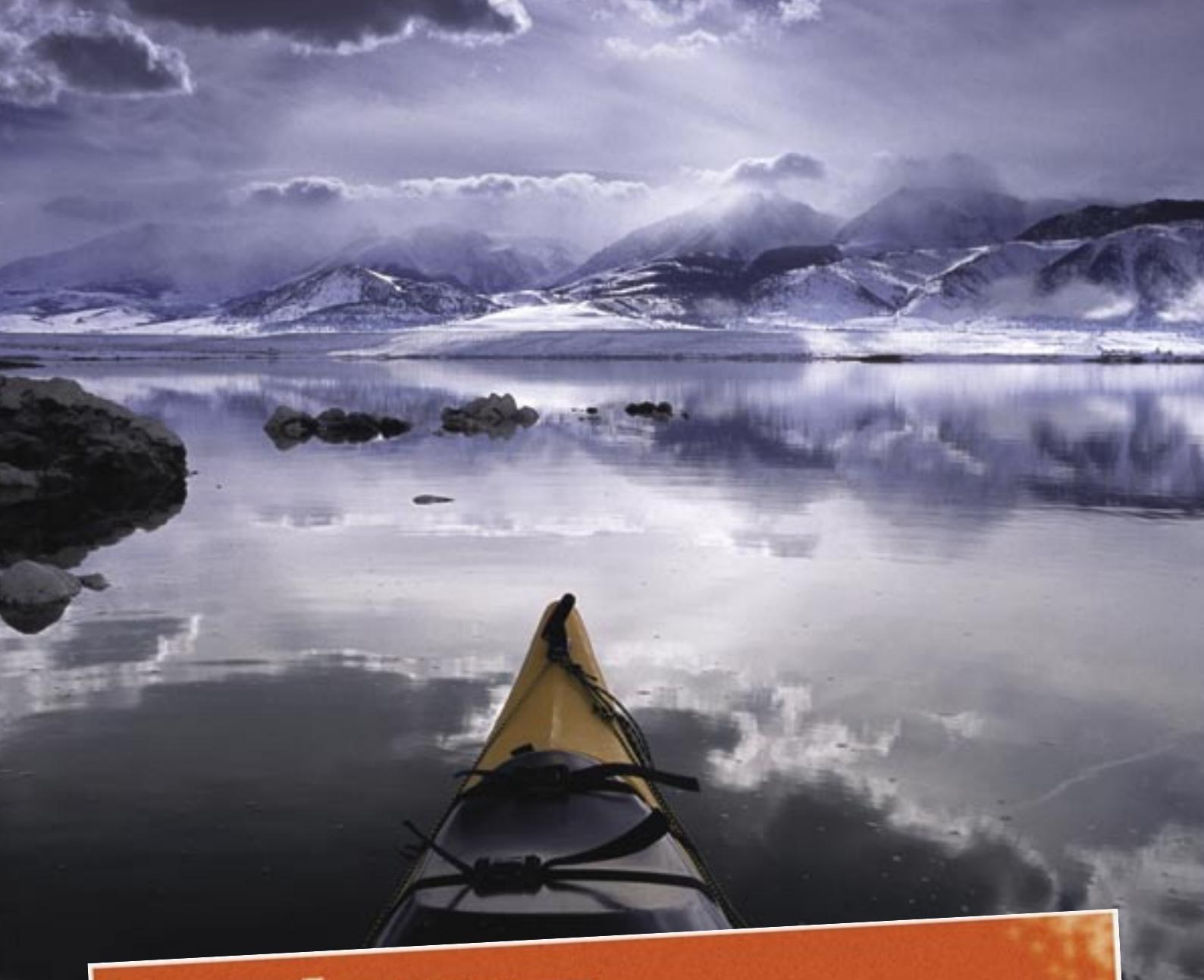
Örn Torfason, Sveinbjörn Kristjánsson, Þróstur Þórisson og Pétur Hilmarsson gæða sér á steinasteik sem hituð var upp með reka.

Uppskrift Halldórs Sveinbjörnssonar að góðri veislu er steinasteik elduð við Folafót í Ísafjarðardjúpi. Steinhellan er hituð með reka og tekur um eina klukkustund að hita hana upp. Fang dagsins er síðan steikt á hellunni með tilheyrandi kryddi. Jafnvel berjum og öðru góðmeti sem hægt er að tína í náttúrunni. Meðlætið er forsoðnar kartöflur og sveppir fylltir með gráðaosti og bakaðir á hellunni.

Í eftirrétt er hitaðir bananar með brytjuðu Pipp súkkulaði og ekki skemmir að hafa rjóma-sprautuna skammt undan. Halldór mælir með góðu expressó kaffi, sem er nauðsynlegt í allar ferðir.

HALLDÓR GRÍPUR EINN GLÓÐVOLGAN

**Á VIT
ÆVINTÝRANNA**

SPORTBÚÐIN